

relem, seu successorem, abique nova apprehensione, seu exercitio, quia quasi possessio iurum incorporalium, et nisi in hereditate abque apprehensione, & exercitio, contra Rotam, & alios, a numero trigessimotio.

Idemque dubio procedit in quasi possessione iuris patronatus, seu conferendi, quae erat apud antecessorem ratione dignitatis, seu Beneficij, Capituli, illa vel Comitatus, quae continuatur in successorem, sine apprehensione, & reinetur per Ecclesiam, seu Dignitatem etiam mortuo prelato, & a numero trigessimoseptimo, & ponitur resolutio Rota, & idem est in quasi possessione domus, seu familiae, numero quadriagesimo secundo. Et sic contraria sententia, non potest conuincere quasi possessionis iuris conferendi, n. 43. & n. 44. resolutio Rota.

Quod dicitur est presentatum a possessore proferri presentato a proprietario, procedit quando fuit processu ad institutionem, antequam constaret de proprietate, securi prius constaret de proprietate secundum Abbatem, & alios, & Rotam, a n. 43. de qua limitatione dubitat Rochus, n. 43. & auctori videtur falsa absolutus a n. 44.

Acquiritur dicta quasi possessio ex unico actu a n. 59. & ponitur resolutio, & decisio Rota, attenditur quae & spectatur vitiosus actus, & immediatus, n. 63. & 64. ubi ponitur decisio Rota.

Idem tamen accipere videtur, nisi actus ex quo pretenditur acquiritur quasi possessio, factus sit sine praedictio iuris alterius, n. 67. & trigessimoseptimo, ubi ponitur resolutio Rota.

Ad acquisitionem possessionis ad effectum de quo agitur, sufficit validitate collationis, praesentationis, vel electionis, & requiruntur requisita posita per consilium Gallicanicum, quod Rota servat, numero sexagesimo sexto.

Primo requiritur bona fides. Secundo, quod praesentatio, vel electio sit admissa, & secuta institutio vel confirmatio. Tertio, quod prouisus fuerit in possessione Beneficij, & Quarto scientia & patientia illius in cuius praedictio quasi possessio acquiritur, n. 67. quae requisita ponunt, & sequuntur alij Doctores relati numero 68. licet ad effectum acquisitionis absolute, & possessory, non requiratur bona fides, n. sexagesimono.

Circa dicta requisita, sunt aliqua aduertenda, & Prima circa primum de bona fide illam esse omnino necessariam, negne enim facit fructus suos male fidei possessor, a n. 70.

Quantum prouisio a possessore mala fide facta non teneat, & sic etiam institutio si remouenda, constando de mala fide, ut valeat electio, ad quam fuit admissus possessor male fidei, si non eius uoce fiat, & siue ea non constaret esse uoces necessarias, adhuc tamen prouisio facta a proprietario, qui non possidet, non ualebit, secundum Abbatem, & alios contra Innocentium, alios a n. 73. & responsio Abbatis ad lamala fide. C. de conditione ex l. n. 77.

haec controversia, auctor tenet mediam sententiam, ut prima sententia Abbatis procedat in actu praesentationis, ad quem iudex adiri debet, qui non debet esse auctor ipso, secunda uero procedat in actibus ad quos iudex adiri non debet, nec requiritur eius auctoritas, ut in collatione, & electione, n. 4. Tunc enim videtur ualere actus factus a proprietario, qui non possidet existente alio in possessione mala fide, & numero 78.

Obiectum institutum ad praesentationem possessoris ma-

la fidei non esse remouendum, etiam si postea constet de mala fide. Nam si a tali institutione non fiat appellatum per aduersarium, praesens tunc iudicatum, & habet vim definitiuae, & consequenter retrahit aduersarium potest, si uero institutio facta fuit post edictum nullaque comparere, & contradiere, uerum patronus postea ueniens non est audiendus, sed uidetur ducta praesentatione contentisse, & n. 79.

Secundum auctorem ista iudicamenta solum conuincunt, quod taliter institutus non sit remouendus ad pensionem ueri patroni, qui non appellauit, aut non comparuit, non tamen conuincunt constitutionem ipsam ualere, nec respectu Superioris, contra quem non transiit in rem iudicatam sententia lata in causa Beneficiali, n. 80.

Prouisio facta a proprietario, qui non est in possessione, fidei si nullus alius est in possessione, numero octogesimo primo. N. 82. hares potest presentare uere possessionem hereditatis acquisitam, n. 83. octogesimo secundo, quamuis alius per Rotam sit dictum contra riuum, n. 82.

Licet bona fides regulariter praesumatur, etiam sine titulo, nisi alius possessor antiquior appareat, tamen ubi ius est in possessione, non praesumitur bona fide, a numero 84. nisi possessio sit iusto titulo aut probabilibus rationibus acquisita, ut si possessio longi temporis, quod in proposito dicitur arbitrio iudicis, numero 87. vel nisi sit in iure dubio, & obscuro, cuius error est probabilis, & insus, ac equiparetur errori facti, numero 88.

Facit ad praedicta, quod de errore iuris circa acquisitionem fructuum traditur Doctores relati, numero vigesimo nono.

Ex praedictis Rota alius resolut, quasi possessionem Capituli conferendi Parochiales Sede Episcopali vacante, non suffragari ad validitatem collationis, quamuis contrarium fuerat decisum, ut in decisionibus positis, a n. 90.

Ex praedictis etiam alia decisio supra adducta, non uidetur certa, cum ibi ius uelut praesentandi ius conferendi contra ordinarium, n. 94.

Cum Beneficia de iure praesumantur libera, ex omnia praesentatione, non requiritur quasi possessio praesentandi, ad hunc effectum quia bona fides non praesumitur, nisi probetur si ma iuris patronatus, uel quod simile, & nisi agatur de Beneficio, quod non negatur esse iuris patronatus, a n. 95.

Circa secundum requisitum est aduertendum, quod si institutio, aut confirmatio, secuta est non praxio edicto, non acquiritur quasi possessio praesentandi, licet institutio de facto habuisset possessionem, quia talis institutio est nulla ipso iure, & n. 99.

Reprobatur sententia Ferreti dice, n. 2, quod status, seu quasi possessio libera collationis, non potest uincari per collationem factam de Beneficio iuris patronatus, abique consensu patroni, n. 101.

Per prouisiones etiam effectiuae, factas contra decretum irritans positum in reuocatio, e, & alia de institutione, seu indulto, non acquiritur quasi possessio prouidendi, quia decretum irritans omnia, etiam possessionem, n. 102. & prouisio facta de Beneficio sito in Diocesi, ubi habet Cardinalis indultum, est nulla, etiam si Cardinalis non prouideret, propter vim decreti irritantis, n. 103.

Alias, ad acquirendam quasi possessionem, sufficit praesentationem iuste admissam, & praesentatum institutum cum effectum sine Beneficio male, n. 104. ubi adducitur resolutio Rota.

Circa tertium requisitum de effectuatione, aduertendum est, quod effectiua collationis, seu praesentationum probatur per subsequentes collationes, seu praesentationes factas per vacatorem, ex persona illorum numero centesimo quinto & centesimo sexto, ubi adducitur resolutio Rota, quod pro edictum in subsequenti prouisione per resignationem, & contraria sententia possit procedere in prouisione per cessionem iuris, numero 107.

Prasentatio, seu prouisio non potest dici habuisse effectum, ad effectum acquirendum quasi possessionem praesentandi, licet fuerit secuta institutio, & prouisus in materia in possessione Beneficij, si tamen mansit ex causa concordia subspecta inter illum, & aduersarium, qui praetendebat praesentationem non esse patronum, & c. numero 108.

Quantum requisitum probatur in re, & Doctores relati contra alios, n. 109. ex quo tenentur Beneficij, quae sunt ad praesentationem patroni, in manibus ordinari, & sciente patrono, & accepta collatione ab eo libera, detinet illud, non uidetur potest uariari in quasi possessione iuris libere conferendi, & c. secundum Nannum, n. 110.

Ad effectum ut possit dici acquisita quasi possessio libera collationis contra patronum, requiritur quod constet ordinarium contulisse Beneficium, ut liberam, sciente & patiente patrono, n. 111. alius per collationem ordinari & scilicet de Beneficio iuris patronatus, abique illius mentione, non prouidetur iuris, & possessionem patronorum, n. 112. & 113. ubi adducitur resolutio Rota, quando tamen ordinarius ignoraret Beneficium esse iuris patronatus, censetur conferre tanquam liberam, n. 114.

Si sint plures in quasi possessione praesentandi, praesentatio cuius sine alio, etiam effectum forma, non prouidetur alios quasi possessionem praesentandi, sed magis illa praeseruat, nisi fiat animo priuandi illam, n. 115. & 116. ubi ponitur resolutio.

Tunc dicitur iuris animo priuandi alios, quando dicitur confirmatum praesentationem seu plenariam ad se spectare, seu quando dicitur se uincere patronum, numero 117.

Prouisio Apostolica non mutat statum, seu quasi possessionem iuris patronatus, seu conferendi, n. 118. & 119. ubi ponitur decisio Rota, numero 120. & probatur Ferretum.

Si ille in cuius praedictio d. quasi possessio acquiritur, non est in possessione illorum iurum, non requiritur eius scientia, & patientia. N. si incorporata uisum, quia nullus illa possidet, non est necesse habere scientiam, uel patientiam alicuius acquisitione quasi possessionis, n. 121. & 122.

Cum aduersus Episcopum acquiritur quasi possessio conferendi, seu praesentandi, requiritur eius scientia & patientia, cum eo ipso quod est in poss. Episcopatum, sit in possessione iuris libere conferendi, & c. n. 123. & n. 124. adducitur resolutio Rota, & idem est in Canonice, quo ad ius eligendi, seu uolandi, quod eo ipso quod sunt Canonici, & in possessione Canonici, sunt in quasi possessione iuris eligendi, & uolandi, & c. numero 125. iuxta, quod praedictis quaedam decisio Rota, numero 126.

Idem est in eo, qui alius esset in quasi possessione iuris patronatus, quamuis non praesentasset, & c. numero 127.

Cum acquiritur quasi possessio seruitutis, aduersus Dominum fundi, qui est in eius possessione, requiritur eius scientia, & patientia, cum eum possideat tanquam

liberum, numero 128.

An praesumatur scientia illius, de cuius praedictio agit, iudex arbitrat ex multiplicatione actuum, & qualitate ipsorum, & alio circumstantiis, numero 129. & ex publicitate actus praesumitur scientia, numero 130.

Probatum etiam scientia, & patientia ex Lapra longi temporis, n. 131. & respectu Episcopi probatur uisitare, & c. n. 132.

Scientia ex comitibus colligitur, & probatur, n. 133. ubi qui ponit plures comitibus.

Ad hunc effectum sufficit scientia praesumpta, non obstat quod ubi agitur de amissione uel priuatione iuris quae sit, non sufficit scientia praesumpta, quia hic non agitur de auferendo sine admittendo iure conferendi, seu praesentandi in totum, sed de acquirenda possessione, & ex praesumpta scientia i. ferat possessionis iuris amissionem, n. 134. & 135. & sufficit scientia officialium n. 136.

Hodie non procedit inabsoluto decisio & consultationibus, de iure patronatus, ex decreto Concilij Tridentini, sessione 23. cap. 9. quod locum habet, etiam in possessione, & quando solum agitur de ualiditate praesentationis, & ideo non est admittenda praesentatio existens in quasi possessione praesentandi nisi uerificata prius iure patronatus, aut nisi fuerit in quasi possessione par. Concilium, adhibita causa & cognitiue super iure patronatus, iuxta formam Concilij, a numero 137. & ponitur declaratio Sacrae Congregationis, & resolutio Rota.

Decretum Concilij & declaratione Sacrae Congregationis procedunt, quando est controversia super libertate Beneficij, sed quando solum est controversia inter praesentatum, super pertinentia iuris patronatus, N. am hoc casu nihil est innovatum per Concilium a numero 140. & ponitur resolutio, & decisio Rota.

Decretum Concilij praedictis quibus praescribitur contra Ecclesiam liberam, non uero cum contra Ecclesiam non liberam, etiam patronum, praescribitur ius patronatus, & c. n. 143.

Pertinentia Collationis ad inferiorem Episcopo ad quem de iure non spectat, probatur per sanam, & communem reputationem, & facta est per litteras, uel instrumenta, doctores Beneficium consensisse per talem conferri, & c. n. 144.

Quod intelligitur, quando super pertinentia collationis directe non agitur, & cum ordinarius non est in causa, uel prouisus ab eo, sed alius habens a Papa, uel legato a iure, numero 145. Nam contra ordinarium non sufficit, nisi sana esset iuncta alia specie probatis, & a numero 146. ubi adducuntur resolutiones Rota.

Secundo intelligitur, collationis pertinentiam ad inferiorem, probatur per sanam, cum quasi possessione conferendi, alia sana sine quasi possessione non suffragatur, numero 150. Sed hoc est accipiendum, cum agitur contra ordinarium, uel prouisum ab eo, tunc enim ita demum probatur per sanam si concurret longissima possessio conferendi, & agitur de iure conferendi antiquo, alia enim sufficit sana, nisi constaret de statu & possessione contraria, numero 151. & 152.

Ius conferendi probatur ex statuto, seu coeessione Episcopi confirmato auctoritate Apostolica, etiam si non constet de quasi possessione conferendi, & uel statuti. Cuius obseruancia praesumitur secundum Rotam a numero 153.

cap. 3
venerabilis
la m. p. l. y
venerabilis

1 Sufficit autem eum, qui confert Beneficium tunc et si in quasi possessione iuris conferendi, licet apud eum non sit proprietatis, cap. cum olim de causa possess. Corral. de benefic. 2. part. cap. 5. Nam collatio, presentatio, vel electio, ad eum pertinet, qui est in quasi possessione horum iurium, cum sint fructus eorum, qui ad possessorem bonæ fidei spectant, non ad Dominum, si bona fidei emptor. ff. de acquiren. verum dominio, §. si quis a non Domino. Institut. de verum domin. l. 139. in 28. p. 3. De quo Abb. Bellam. Et alij in cap. grauis de restitu. spoliationum Couar. l. 1. v. r. cap. 3. in 6. §. 7. Pinel. in l. 2. C. de rescind. venditio 2. p. c. 4. a. n. 45. Ioan. Garcia. de expensis, & melioratio. cap. 23. a. n. 9. Menoch. de recuperanda remedio, 15. que. 40. et n. 573. Nauar. conf. 59. de Simon. Peregr. de fideicom. art. 49. a. n. 109. Et nouissime Fachinet. controuer. lib. 1. cap. 57. cum seq.

4 Et consequenter tunc prouisus presentatus, vel electus a possessore, presentatur prouiso a proprietario quærelata de elect. d. ca. cum olim, & cum Ecclesia Summa de causa a possess. cap. consultatiombus c. ex literis de iure par. & ibi D. maxime Abb. Rota decisi. 49. de rescip. §. 14. de iure patro. in antiqu. Staphil. de iuris gratia tit. de modo & forma imperanda §. 4. principaliter n. 7. Selus de Benef. 2. p. que. 7. Rochus de iure patro. verb. competens. 9. 14. & 45. Paulus de Citadinis eod. tract. 6. p. art. 3. n. 16. & 64. & Lamber. 1. p. 2. lib. 7. 3. art. 1. & 6. Ioan. Nicol. Delphinus de iure patro. lib. 2. g. 12. 13. & 14. a. n. 187. Aymon. conf. 322. P. De Batio in directorio elect. 1. p. c. 2. 7. 11. & 12. Rosimacius de benefic. 4. l. 1. a. n. 19. Dnarenus etiam de Benef. l. 3. c. 9. P. Greg. eod. tract. c. 39. n. 9. Couar. dicens hoc apud omnes esse receptum. prall. c. 14. n. 2. Cuchus in instit. maior. l. 4. art. 1. n. 96. Mascard. de probat. concl. 173. nu. 7. Menoch. cons. 90. a. n. 1. 6. h. i. Ioan. Gutierrez. conf. 4. n. 34. & Flam. Paris. de resignat. Benef. l. 7. g. 23. n. 40. puteus dec. 206. lib. 1. C. de. §. de iure patro. Rota decisi. 149. 166. 167. 296. & 687. p. 1. diuersorum. Et fuit resolutum in vna Cremon. Prioratus de anno 1567. coram D. Ordalino. Et in vna Regien. Prioratus 24. Maij 1585. coram D. Pamphilio, in qua fuit decisum Ad vtilitatem presentationis sufficere quasi possessionem presentandi, que acquiritur ex consensu præsente prouisus, Puteus decisi. 209. lib. 2. Creten. 27. lib. 2. &c. Et in vna Nucernina Beneficiorum 30. Octob. 1592. infra adducta num. 64. Et in Hispanen. portio. nis 19. Ian. 1594. supra adducta c. 1. n. 35. in vna Pisana Capellania 20. Maij infra adducta n. 141. & nouissime docet Zechus de Benef. v. pensio. Eccles. c. 2. vers. Beneficia etiam, qui tamen maleat id procedere, licet postea possessionem amittat. & cap. 12. concludit consil. Calder. 25. de Præb. & que tradit post hæc Gonzalez ad regul. de mensibus gloss. 4. §. 2. ex numero 1.

Hinc indultum Cardinalis Ordinarij collatoris de conferendis Beneficiis sue Diocesis. tunc ad collationem suam de iure spectantibus, tunc ad collationem beneficiorum, in quorum possessione conferendi alius erat, licet de iure, collatio spectaret ad eum ex quo erant in sua Diocesi, Puteus d. decisi. 206. lib. 1. Mohed. 8. de penult. q. alias 179. Rota decisi. 783. nu. 4. lib. 3. part. 3. diuersorum, & Thanis decisi. 3. in manu script. Anst. Germonius de indultis Card. §. regulares a. n. 92. v. §. etiam ex eo n. 23.

Et fuit dictum in d. Hispanen. sicut non capit beneficia ad collationem inferiorum spectantia etiam dispositioni Papæ referuata, nisi sit facta de illis expressa mentio, Puteus decisi. 162. num. 8. l. 2. Ferret. conf. 17. n. 3.

Quia non auget indultum iurisdictionem Ordinariam, sed illam præferat. Anst. Germonius 7. tunc Rota in vna Romana Beneficiatus S. Petri 28. Aprilis 1595. coram D. Gispio & 20. Noueb. 1596. coram Domino Cordua, vbi quod indultum nihil tribuit, nec auget facultatem conferendi, sed tantum remouet obstaculum, per quod ordinarius impeditur in collatione cap. cum aliquibus, vbi Probus ad Monach. de rescip. in 6. Cassad. decisi. 8. de Præben. cum aliis &c.

Nec tollit indultum tunc optionem, vt fuit tentum per Rotam, in vna Bononiem. supra adducta cap. primo numero 452. Anst. Germon. d. §. etiam ex nu. 22.

Et ampliatur prædicta resolutio, Primo, quod sufficit quem esse possessorem iuris patronatus in consequentiam, tunc & non principaliter vt possit valide presentare, vnde bonæ fidei possessor aliquis Castri, seu Villæ, vel Comitatus ratione cuius competit ius presentandi ad Ecclesiam, ibi vel alibi sita, licet nunquam antea presentauerit, potest presentare, quia Dignitas siue Calstrum aut Comitatus videtur hoc ius presentandi semper retinuisse, ita Rota decisi. 1. de iure patro. alias 140. in noui Bellam. decisi. 700. Paulus de citadinis licet satis confute d. art. 3. n. 64. Lamber. 2. part. 1. lib. 9. art. 3. n. 8. ad fin. & d. 1. part. 2. lib. 9. 3. art. 1. nu. 9. post Cardinal. in d. cap. ex literis 1. oppositio, per illum textum quem sic intelligit, & Caietan in repetitione capituli fin. de elect. in 6.

Quamuis Doctor Salagan in c. fin. de sequestratione possess. nu. 62. dicat bonorum tunc possessionem ad presentandum, nunquam sufficere ex cap. cum Bartolus de re iudicata, vbi probatur, quod creditor cui fuit pignori data Vniuersitas, in qua est ius patronatus, non potest presentare, nec in eum transit ius patronatus cum Vniuersitate pignoriata.

Sed id ex eo est, quod creditor debet fructus pignoris restituere, vel in fortem computare, tunc se compensare, & fructus iuris patronatus non capians, æliminatione restitui non possunt, nec in fortem computari, Rochus verb. ipse, vel 12. g. 27. nu. 60. & 61. Paulus de citadinis 9. p. 9. 6. n. 14. Lamber. d. 2. part. 1. l. 9. 9. art. 2.

Qui ibi nu. 4. & 9. 10. art. 2. ad fin. ratione cessante inquit, tunc id non procedere, in terminis capituli salubriter, de usuris, cum ibi non teneatur maritus fructus pignoris in fortem computare, nec restituere.

Que limitatio nihilominus mihi tunc non placet. Nam quamuis in terminis illius capituli, maritus tunc teneatur fructus pignoris in fortem computare, nec restituere, tamen illos lucratur ad supportandum onera matrimonij, ad que non cõfert fructus iuris patronatus & ex alia parte creditor non possidet tantquam Dominus, seu antmo Dominis, facit quod dicitur intra cap. vlt. a numero. 178. & vide dicenda cap. seq. a n. 6.

Et de intellectu d. c. salubriter, vide post alios Nauarrum tunc de usuris not. 21. a. n. 64. Couarr. lib. 3. variarum, cap. 1. n. 3. Ludouicus Beian in respon. casuum conscientie, casu 56. Ludouicus Lopez instruel. conscientie, l. tom. cap. 210. Aragon. 2. quæst. 78. articulo. 2. in solutione ad 6. & ibidem Bannez, & Salon latissime controuerfia 14. & Solis de censibus lib. 2. cap. 5. nu. 20.

Et quod tunc dictum est de possessore Castri Villæ, seu Comitatus, &c. idem erit in possessore maiora-

tus, 18

tus, ratione cuius competit ius patronatus, seu presentandi, qui est ius quoddam vniuersale, sicut tenet Castilio in l. 46. Tunc verb. in toto ello succeda, Moli. de Hispan. primogen. lib. 1. c. 25. in fin.

16 Et quando maioratus non est ius vniuersale, vt videtur tunc versus in maioratu bonorum particulariũ qui est instar fideicommissi, sufficit quod ius patronatus, sit annexum bonis maioratus, vt qui est in possessione bonorum illius, in consequentiam, etiam & accessorie, sit in possessione dicti iuris patronatus illius annexi, ad dicta infra c. vlt. n. 34.

Facit decisio Rotæ, in causa Pamphilonen. Vicariæ 3. Julij 1595. tunc coram D. Penna, quod ius patronatus annexi maioratus Hispani, possessio cuius, & naturalis acquiratur sine apprehensione consequenter, cum maioratus, beneficij legi Regiæ, nec per nomen vti vacare dicitur, sed transferatur in successores, ad Molinam. l. 3. c. 12. n. 20. Meters de maiorat. 3. p. q. 11. n. 9. qui est in possess. maioratus consequenter etiam erit in possess. iuris patronatus annexi ipsi maioratus, licet non sit verus successor illius.

18 Quod tamen non procedit tunc in his Regnis Coronæ Castellæ, ex d. Regia 45. i. n. 1. ex qua possessio maioratus, cuius, & naturalis transit in verum successorem, licet alius apprehenderet possessionem illius, & consequenter etiam transit in eum possessio iuris patronatus illi annexi, vt in dict. decisi. Pamphilonen.

19 Et non in alium qui apprehendit possessionem maioratus. tunc Nisi forte verus successor maioratus amittat suam possessionem, ex negligentia decennij, vel alias ad tradita per Dimum in reg. sine possessione ad fi. lib. 6. Abb. & Felin. ex num. 7. cap. vigilanti de p. d. scrip. Ant. Gomez in d. 1. 45. a. n. 162. Mencha de success. resolutione §. 2. n. 100. Mili res 3. part. que. 6. & 7. p. 9. 21. numero 5. & Rota decisi. 378. nu. 3. parte 1. diuersorum.

Idem etiam quod dictum est de possessore Castri Villæ seu Comitatus erit in bonæ fidei possessore dignitatis, aut beneficij ad quod spectat presentatio, hoc collatio. Nauar. co. fi. 2. de iure patro. cum modo talis dignitas aut beneficium non sint referuata.

21 Nam tunc quantumcumque bona fide possidet tunc non valet presentatio, vel collatio, propter decretum irritans referuationis, quod inficit, & annullat titulum & possessionem, & sic caret omni effectu, & iuris adminiculo, vt dictum est supra cap. 1. numero 427. ita Rota decisi. 4. de Præben. in antiquis & 20. eodem in antiquis. Simoneta de referuato. 9. 4. 4. & ibi Granatius Gigas, de immo. n. 97. & Anton. Gabriel. de dicti consil. 3. n. 50. & post hæc tradit Got.alez gloss. 15. §. 2. num. 95. & gloss. 31. num. 28. & gloss. 45. 2. num. 44.

22 Quamuis collector d. decisi. 4. dissentiat, quando intrusus esset beneficij tunc possessor, vt qui ignoraret referuationem, & Egidius decisi. 66. & Aneas de Falcon. de referu. tit. 4. g. efflu. 26. quod etiam videtur sentire Nauar. d. conf. 2. & Gigas ibi & numeris præced. vbi.

23 Sed conuincitur, nam d. decretum irritans tunc consequenter etiam fructuum acquisitionem impedit, Lancel. de attentat. 3. part. 31. n. 92. Rota decisi. 242. p. diuersorum.

24 Vnde in beneficiis tunc referuatis, possidens beneficium, etiam cum bona fide ex prouisione ordinarij, non facit fructus suos, Sarnen. in regul. de mala g. 23. Rota d. decisi. 20. de Præben. in antiquis, & 4. eod. in

antiquior. & Simoneta d. quæst. 44. & ibi Granatius, num. 5. Sed contra intrusum in beneficio referuato nisi habeat titulum a Papæ, sit condemnatio fructuum à die intrusionis, Ioan. Paulus. §. 17. c. 120. que habentur in impressis 3. part. diuers. lib. 3. decisi. 792. & 876. Caputaquen. decisi. 27. seu 28. part. 2. Bellam. in c. grauis de restitu. spoliat. Papaz in additione, Rotæ decisi. 1. de restitu. in noui. num. 8. & Mandoli. consi. 34. numero 10. Pontanus de spolio libro 4. numero 24.

Quamuis alias non fiat tunc condemnatio fructuum nisi à die motæ litis, id est à tempore citationis legitime executæ, Mandol. supra. Etiam in spolio, & remedio capituli re integranda, nisi conficit de mala fide, Rota decisi. 4. & de prima de restitu. in noui. in noui Bellam. & Caputaquen. supra Rota decisi. 552. numer. 2. part. diuersorum. Anton. thesaurus decisi. Pedemontana.

Nisi sit spolium violentum, in quo fit à die intrusionis vt ibi, tunc & d. decisi. Ioannes Pauli 37. & 180. & dec. 390. lib. 3. part. 3. diuersorum, & Cæsar de Grassis decisi. 43. num. 12. & 14. & Mandosius supra intelligendi Lancel. d. cap. 3. l. num. 70. sicut etiam in attentato, Rota decisi. 5. de restitu. spoliat. in noui. Lancell. d. 3. part. cap. 29. num. 149. & d. cap. 31. ex numero 66.

Et ita tenendum est tunc quamuis Aneas de Falcon. d. quæst. 4. efflu. 2. doceat, quod quâuis recipiens beneficium in curia vacans ab Ordinario, scienter non faciat fructus suos, ex quo non habet bonam fidem, in aliis tamen referuationibus, nisi probetur scientia ipsius prouisi (nempe quod sciebat presentiam per quam vacauerat esse de contentis in extranagante ad regimen. &c.) facit fructus suos, quia ignorantia præiurium, & sentit Gigas supra a numero 93.

Et quamuis in vna tunc Salamantina dimidiet portio. nis 1. Aprilis 1591. coram Domino Pamphilio infra adducta 11. part. cap. vltimo 8. dubio numero 242. dictum sit, non possessor bona fide faciat fructus suos, pro edere, etiam in beneficij referuato non data certa scientia referuationis, nisi referuatio sit clausa in corpore iuris, vel super certo corpore beneficij, aut alias indubitata, & nota in Puteus decisi. 180. lib. 3. & fuisse resolutionem in causa Salamantina fructuum, pro hereditibus Francisci de Barga de anno 1587. coram Domino Gispio, &c.

Nam ista resolutio est tunc contra allegata, maxime contra Rotæ d. dec. 20. & 4. de Præben. & d. dec. 242. p. diuers. & Caputis, Sarnen Simoneta, Mandol. & Lancel. supra, qui de beneficiis quomodo doli referuatis loquuntur.

Et est contra stylum curiæ, & ipsius Papæ tunc qui in breuius de copriata possessione beneficiorum referuatarum siue nomine Cameræ, siue ad fauorem literarum, semper præcipit restitui fructus à die vacationis beneficij, licet referuatio prout solet non sit clausa in corpore iuris, vel decreto corpore beneficij, de quo part. seq. c. 3. n. 115.

Et dicta distinctio inter referuationem clausam in corpore iuris, vel de certo corpore beneficij, & alias referuationes, procedit ad effectum spoliij, vt in d. dec. Putei 180. magis de stylo Rotæ, quam de iure, vt diximus supra c. n. 426 & non est tribenda ad casum, & effectum acquisitionis, & condemnationis fructuum, in quo potius habemus stylum ipsius Papæ contrarium.

Et dicta sententia Anez posset procedere si Be-

1. officium esse simpliciter reſeruatim, ſive dicto decreto t̄ irritum, quod tamen ſolet apponi in reſeruationibus, aut ſi non apponeretur cum tam amplis & generalibus verbis, que non ſolum titulam, ſed etiam poſſeſſionem, & omnia inde ſecuta inſiunt, ſed ſolum irritaretur, ſeu annullaretur collatio ſeu actus iuxta dicta ſupra cap. 1. n. 411. & iuxta hoc procedet, quod tradit Gonſalez gloſ. ſolima quaſt. 4. a numero 41.

33. Secundo ampliatur prædicta t̄ reſolutio, quod ſufficiat quaſi poſſeſſio delinſi, ſeu antecessoris, nam ea tranſit in heredem, ſeu ſucceſſorem ab ſiue noua apprehenſione ſeu exercitio, vt in terminis tenet Lamber. 1. p. 2. lib. quaſt. 3. art. 22. & Ioann. Gutierrez conſi. 3. n. 2. ex doctrina Baldi in l. ſuis 4. oppoſitione, ſi de liberis & poſſibunt, quod quaſi poſſeſſio iurium incorporalium tranſit in heredem t̄ abſque apprehenſione & exercitio, quod etiam tenet Orlola de nobilitate l. par. 3. c. 6. n. 3. & Ferrerus conſ. 179. num. 9.

34. Quamvis contrarium t̄ in terminis tenet Rota, vt per Achillem decif. 105. ſen 5. de cauſa poſſeſſ. & Caputaquen. decif. 135. 152. & 420. 2. part. Thamis dec. 15. & Acoramb. 63. lib. 2. in manuſcriptis & ſequitur Hieron. Gabriel. conſi. 185. num. 17. lib. 2. dicens quaſi poſſeſſionem iuris patronatus, ſeu conferendi ſine actu a ſucceſſore in ſucceſſorem non tranſire, nec a ſucceſſore acquiri, vt per Acoramb. & Achillem ſupra.

35. Et alias t̄ ſæpe Rotam concluſiſſe ex l. cum heredes. ſi de acquir. poſſeſſ. quam dicunt habere locum etiam in incorporalibus ex Alexan. d. l. in ſuis, n. 8. & Tiraquellus in uall. de mort. ſuſi. 4. part. 7. declaratio in v. in preſatione 3. q. 5. 6. & 7. declaratio qui tamen id non dicit.

37. Sed prior opinio t̄ videtur verior, quæ abſque dubio procedit in quaſi poſſeſſione iuris patronatus ſeu conferendi, quæ erat apud antecessorem ratione Dignitatis, ſeu Beneficij Caſtri Villæ, vel Comitatus, Rota d. decif. 2. de iure patron. alias 140. in nouo Achillem ſup. n. 8. quæ continuatur in ſucceſſorem ſine alia apprehenſione, Tiraquell. in d. preſat. declarat. 5. t̄ Facit decif. Rotæ 9. de cauſa poſſ. antiquus. Poſſeſſio enim retinetur per Eccleſiam, ſeu Dignitatem etiam mortuo Prælate, vt per Felin. in c. conſi. n. 19. de reſcrip. Lamber. 3. p. 2. lib. 9. 11. art. 9. Rota decif. 1. n. 4. de reſcrip. ſi de nouo Caſſad. decif. 7. n. 13. de cauſa poſſ. Rota decif. 390. part. 1. & decif. 129. n. 8. part. 2. dicitur.

38. Et deſiſcit Rotæ in cauſa Bracaren. Parrochialis 17. Junij, 1591. coram illuſtriſſimo Cardin. Mantica in qua fuit reſolutum. Non conſtare iudicium V. vicecomitem, eſſe in quaſi poſſeſſione præſentandi ad Paroecialem, de qua agitur, nec obſtare, quod Vicecomes ſenior vna cum alio anno 1527. præſentauerit, & præſentatio ſenioris effectum, per vnicum actum, cum effectu ſubſecuto quaſi poſſeſſio præſentandi acquiratur, quia poſſeſſio non eſt: ſi ad ſucceſſorem, niſi naturaliter apprehenſa ſit. Cum heredes, de acquir. poſſeſſ. l. 1. §. Scruola. ſi quis teſtamento liber. Nec obſtare, quod Vicecomes ſenior non præſentatus nomine proprio, ſed nomine Dignitatis, & illa quaſi poſſeſſio tanquam acquiſita Dignitati, iri anſeat ad ſucceſſorem in Comitatu Rota 1 de iure patron. in nouis Bellam. 701. quia præſentatio in reſcriptis facta nullo donationis, qui apparet, Crauera conſ. 25. num. 1. donatio autem iuris patronatus facta a quibusdam patronis, non fuit facta Caſtro Comitatus, ſeu Dignitati, ſed Francisco Vicecomiti, & cum nomen pro-

prium fuerit propoſitum, & poſſeſſio admodum nomen Dignitatis, & actus appoſitum gratia demouſtrationis, argumento l. ſi communis ſeruus de ſtipulatione c. ſeruo. Mela in princ. de alimentis legatis, §. 1. Centurio numero trig. ſimonco. Ripa 173. de vulgari. Nec etiam in dubio, donatio poſſit in reſcriptis facta Caſtro, ſeu Dignitati, quam propter diuini ſeu affectionem ſeri ſolet, quod magis congruat perſone, quam Dignitati, &c.

39. Et poſtea 24. Febr. 1592. t̄ fuit reſolutum. Non conſtare Vicecomitem iuniorum ſenioris heredem eſſe, vt poſſit ad eum tanquam heredem pertinere.

40. Et prima Julij eodem anno fuit idem reſolutum. Et ruruſus, non conſtare de iure donantis, neque ſanam publicam poſſe ſuſſistere, niſi per longiſſimum tempore ſpſatum concurrat quaſi poſſeſſio præſentandi, Caſſad. dec. 2. n. 6. de probatio. Put. 40. in fin. h. neque etiam confirmationem ordinari in cauſa propoſita multum ſuſfragari, quia cum conſtare, beneficiu eſſe iuris patronatus, parum eius intererat, an ad vnu, vel ad alterum pertineret, &c.

41. Et idem t̄ eſt in quaſi poſſeſſione alicuius domus ſeu familiaris, vt in decif. Pamplonen. Vicariæ de Aſtun. 12. Maij 1595. coram Domino Perna infra relata, n. 141.

42. Et ſic contraria ſententia non poteſt conuenire, t̄ quaſi poſſeſſioni iuris cõferendi quicquid dicat Hieron. Gabriel, ſupra, cum ſemper competat ratione Eccleſiæ, ſeu Dignitatis.

43. Et quod in incorporalibus poſſeſſio tranſeat in heredes abſque t̄ actu videtur, Rota in vna Beneuetana cenſus 13. Jun. 1597. coram Domino meo Cordua in qua Domini reſoluerunt, dampnum eſſe mandatum de manutenuendis filijs & hereditibus, quod dant conſtituta de Conuictibus, quia conſtat illam per multos annos ante, & de tempore nota ſuis fuiſſe in poſſeſſione exigendi redditis cenſus, de quo agitur. Et ſicnt illi dandum eſſe ſi vineret, & reuenda inſiſti, de interdictis t̄ vngatis, ita & filijs, & hereditibus eius, ad tradita per Menoch. de retinend. remed. 3. n. 62. &c. Niſi iſta decifio procedat iuxta ſtatuta particularia, ex quibus ſine actu tranſferatur poſſeſſio in heredes.

44. Quod autem dictum eſt, præſentatum t̄ a poſſeſſore, ſcilicet bonæ fidei, præferri præſentato a proprietario, ſeu vero patrono, limitari procedere, quando fuit proceſſum ad inſtitutionem, antequam conſtaret de proprietate, ſecus ſi prius conſulterit de proprietate, quia proprietatis abſorbet cauſam poſſeſſionis, cap. cum dilectus de cauſa poſſeſſ. ita declarat. Abb. in d. c. conſultationibus de iure patron. n. 9. ſequitur Decius cor. 127. n. 1. & 149. n. 2. Ripa in d. c. cum Eccleſia Surrina de cauſa poſſeſſ. n. 131. Bertachi in reſcrip. verb. præſentatus a non patrono. Paulus de citadinis 6. part. 1. n. 3. num. 16. Menoch. de recuperanda, rem. 3. n. 120. Hieron. Gabriel. conſi. 185. lib. 2. Cuchus lib. 4. tit. 1. n. 96 loquens in electione. Ferrerus conſi. 211. num. 10. in fin. & Ioan. Gutierrez d. conſi. 4. in fin. & ſecuta eſt Rota in vna Imolen. iuris patronatus 7. Jun. 1577. coram Domino Cantuico, quæ habetur 2. p. diuerſ. decif. 167. n. 10. t̄ in vna Valentina Parochialis de Colentayna 26. Ianuarij 1581. coram Domino Seraphino, quæ habetur eadem 2. part. decifione 269. numero quinto, ubi numero 6. dicitur, t̄ non poſſe dici conſtare de non iure poſſeſſoris, quãdã de eo docere poteſt, Agidius decifio. 103. in his enim in quãd requirimus, vel parus confeſſionem, vel rem iudicatam ex Rota decifione 3. de reſtitutione ſpohat. in nouis, & Caſſad. 3. eodem.

45. Et ſecuta etiam eſt, Rota in vna compoſtellana Parochialis 16. Ianuarij 1595. coram Illuſtriſſimo Blancheto, vt in decif. ſequent. Domini cauſa præſuppoſitus, quod ſiud ius patronatus non ſit V. vicecomiti, ſed partiſularium, dixerunt Baſcom inſiſtendum, vt præſentatum a maiori parte eorum qui ſunt in quaſi poſſeſſione præſentandi, cap. conſultationibus de iure patron. ſed ſi eſt V. vicecomiti præſentatus, tunc dixerunt, inſtitutionem debent Aluaro vni præſentato a maiori parte, & quaſi poſſeſſionem hoc cauſa non ſuffragari, quia præſertur proprietati. Abb. in d. c. conſultationibus numero 9. le. Paul. decif. 55. & fuit dictum coram meo in vna Ferrimana beneficy 28. Maij 1589.

46. Et in vna Senen. iuris præſentandi 9. Ianuar. t̄ 1598. coram D. Perna, fuit reſolutum, quod quando conſtat de proprietate præſentandi, non attendi, t̄ quaſi poſſeſſio, &c. Et fuit dictum in comen. iuris patron. 8. Junij 1601. coram D. Seraphino infra rela. cap. vlt. n. 1.

47. Idem etiam tenet Cotarru. t̄ d. c. 14. præſat. n. 2. qui ait, quod præſentatus ab eo, qui eſt in quaſi poſſeſſione, præferendus ſit præſentato a vero patrono, interim dum non eſt ſententia lata, in proprietate iuris patronatus, & ſic quod erit inſtituendus, modo ante inſtitutionem & poſt præſentationem, non pronuntietur ſententia in cauſa proprietatis, aduerſus poſſeſſorem.

48. Et Lambert. d. 1. part. 2. lib. 2. q. 1. 6. idem t̄ tenet, & 3. calu intelligit d. ſententiam Abbatis ſupra, quando poſſeſſor præſentauit vnum, & alterum proprietarius, qui mouit litem poſſeſſori, ſuper iure patronatus, & ante inſtitutionem conſulit de iure proprietatis, & ſic euitit ei ius patronatus, quo cauſa debebat reſtitui proprietario fructus qui extabant, ſecus vero, quando ſolum eſt ius inter præſentatos: Nam tunc ait inſtituendum eſſe præſentatum a poſſeſſore bonæ fidei, quamvis præſentatus a proprietario, ante inſtitutionem, probet illum eſſe proprietarium, quia res inter illos acta nõ debet præiudicare poſſeſſori, vt fructus etiam qui extant reſtituantur vulgari reg. res inter alios acta.

49. Et ſic intelligit t̄ Innoc. in cap. Cumano de elect. n. 4. vbi ait, quod ſi ad electionem inueniunt admittitur proteſtatione, vnu, qui dicebat ſe eſſe in poſſeſſione, & alius qui dicebat ſe proprietarium, quia tunc de nullo iſtorum conſtabat, ſi poſt modum tempore petat confirmationis conſulterit amborum dicta eſſe vera, ſcilicet vnum eſſe in poſſeſſione, & alium proprietarium, vox erit poſſeſſoris, & ſic iſta conſiderantur ante confirmationem, ſeu inſtitutionem, & Innocentium ibi ſequitur Abbas ibidem n. 11. & idem videtur tenere Abbas 19. d. cap. cum Eccleſia Surrina num. 53. cum Innoc. ibi, & in cap. in litteris de reſcrip. ſpohat. & d. declarationem Abbatis videtur ſequi Gonſalez d. gloſ. 45. §. 2. n. 43. & citat decifionem Veretam Tribij 55. numero 80. ante ſin. lib. ſecundo.

50. Sed de d. limitatione, & declaratione Abbatis t̄ in d. cap. conſultationibus, abſolute dubitat Rochus verb. competeris. quaſt. 19. num. 46. ex Innocentio in d. cap. cum Eccleſia Surrina, & in d. cap. in litteris, quem reſert & ſequitur vt dixi Abb. d. num. 53. quia dicit, quod electio poſſeſſoris præſertitur electioni proprietarij, & illa potius eſt confirmanda, & præſupponitur, quod de proprietate ipſius proprietarij conſicit, vt apparet ex Abb. ibi in illis verbis, ex quo

de proprietate conſtat, & ratio præmilat quantumcumque de proprietate conſicit: dum dicunt, quod ideo præſertur electus a poſſeſſore, quia proprietario non licuit priuare poſſeſſorem propria autoritate, & poſſeſſionem ſibi aſſumere.

51. Ex alio etiam d. limitatione & declaratio t̄ mihi videtur falſa abſolute, & diſtincte etiam vbi proprietarius ante inſtitutionem euitit poſſeſſori ius patronatus, ſeu eligendi, per rem iudicatam, quia eo ipſo quod præſentatio, ſeu electio facta eſt, conſumptus eſt huiusmodi fructus poſſeſſionis, quapofſeſſor nihil poteſt ulterius in ea facere, nec in aliquo factus eſt locupletior, vt recte inquit Innocent. in d. c. in litteris n. 1.

52. Maxime cum per præſentationem, t̄ ſeu electionem, ſtatim acquiratur ius præſentatione, vellectio ad beneficium, Sarjen. in reg. de non tollen. iure quaſito, 7. l. cum alius de quibus ſup. 4. par. cap. 3. quod non debet ei auferri, etia ſi poſt inſtitutionem apparet de proprietate, etiam per rem iudicatam contra poſſeſſorem.

53. Quamuis Lamber. d. art. 6. num. 4. dicit, t̄ quod 16. per inſtitutionem fructus præſentationis videtur conſumptus, quod etiam tenet Mechoch d. conſi. 90. h. l. n. 123. poſt Abbas in d. c. conſultationibus. n. 3. Et quãuis Ripa in d. c. cum Eccleſia Surrina n. 93. dicit, etiam poſt inſtitutionem eſſe fructus extantes, & ſic erit accipiendus Gonſalez, d. §. 2. n. 12.

54. Et hæc mea ſententia t̄ ſine difficultate procedit in proſiſo ab exiſtente in quaſi poſſeſſione iuris conferendi, qui nullo modo debet t̄ remoueri quantumuis poſtea conſicit de proprietate alterius, etiam ante adeptam poſſeſſionem, quicquid velit Hieron. Gabriel. ſup. cum per collationem acceptam ius in re acquiratur, ſicut per inſtitutionem eſt ap. ſi tibi abſenti de Præbendis in 6. & dictum eſt ſup. 4. par. cap. 1. 2.

55. Nec obſtat ratio Abbatis in d. t̄ cap. conſultationibus, quod proprietatis abſorbet cauſam poſſeſſionis, ex d. cap. cum dilectus, quia id eſt reſpectu futuri, non vero reſpectu præteriti, vt apparet ex d. c. cum Eccleſia Surrina.

56. Acquiritur autem dicta quaſi poſſeſſio ex t̄ vniſco actu, quicquid velit Flores, quaſt. 2. num. 25. gloſ. in d. cap. cum Eccleſia Surrina, verb. in vnam, & verb. breuitatem, quam ibi ſequuntur Innocent. & Abb. n. 21. Ripa dicens communem num. 91. & Rebuffus ibi dem. 13. notab. & in glo. verb. vocem, Probus ad Monachum in cap. de iure patron. in 6. num. 9. Rochus d. c. conſultationibus n. 34. Lambert. d. quaſt. 3. art. 11. dicens eſſe communem omnium d. ſententiam, Corraſ. d. 2. cap. 5. numer. 3. Roſiniacus d. cap. 1. de beneficiis, num. 25. Duaren. d. lib. 3. cap. 9. Couar. d. cap. 14. præſat. num. 2. in reg. poſſeſſ. 2. par. in n. 6. Malcar. d. conſi. 173. n. 8. Io. Gutierrez conſi. 3. n. 1. Flam. Paris. d. lib. 7. p. 23. n. 41. Zualllos, quaſt. 717. num. 4. Cucus de beneficiis. & Preſiſ. cap. 2. verſical. beneficia etiam, & capitula duodeſimo, numer. 18. qui plures alios referunt Creſcen. decif. 5. de iure patron. Puteus 192. lib. primo. Rota decifione decimasextima numero primo part. ſecunda diuerſorum. Et fuit reſolutum in vna Herden. Parochialis 13. Junij 1558. coram D. Caputaquen. in t̄ qua fuit decifum. Ex inſtitutione facta per Ordinarium Danuico ad præſentationem iuratorum, quæ habuit effectum conſtare de quaſi poſſeſſione præſentandi, ita vt excludatur proſiſo Ordinarij, ſine conſenſu illorum. Nã ex vniſco actu acquiratur quaſi poſſeſſio, & de bona fide conſtat, quia in dubio ea præſent-

tus consil. 69. n. 11. ubi ait cum Innocen. & Abb. sup. quod si possessor male iudici admittetur ad eligendum, vel ad aliquid aliud faciendum non valeat actus, nec electio, & sic valde cauendum est, ne admittatur in Capitulo, ad ea que imminent facienda cum di mala fide.

Intellige si cum eius voce fiat actus, vel electio & sine ea non constaret esse voces necessarias ad actum, alias valeret actus, seu electio Capituli virtute aliorum votorum, Abbas in capitulo cum super. de officio deleg. numero 9. videsimo, & Suarez 5. tom. disput. 14. sect. 2.

Adhuc tamen collatio, presentatio, seu electio facta a proprietario, qui non possidet, non valebit, quia non licet propria autoritate resumere possessionem, & spoliare etiam inuolentem, cap. in litem de restitutione spoliat. ubi id docet Innocen. & firmat Abb. in d. cap. consultationibus n. 9. & in d. ca. cum Ecclesia Sutrina, n. 33. & ibi Imola ad fin. idem Abb. in d. cap. Cumana n. 12. Bertach. in reperi. verb. presentatus a patrono, Rochus verb. competens n. 46. Rebut. in d. cap. cum Ecclesia Sutrina. ad fin. versis. circa secundam, Duran. de benefice. lib. 3. c. 9. & Cuchus. lib. 4. tit. 1. n. 96.

Quamvis contrarium tenent Innocentius in t. d. c. Cumana numero sexto, & Lambert. prima pars. fecundo libro que dicitur tertia, articulo 7. & 10. quem sequitur Cotarruias pract. cap. 16. n. 6. circa fin. Ferrutus consil. 135. numero 2. & Hieron. Gabriel consil. 185. lib. 2.

Et ad mala fide, C. de conditione Tex. l. quam allegat Innocen. ubi n. 4. Respondet Abb. d. n. 11. quod loquitur, quando proprietor conuincit possessionem male fidei in iudicio, tunc enim priuatur possessor omni commoditate perceptionis, sed ante sententiam non debet priuari ex officio priuato.

In qua controuersia ego tenerem mediam sententiam, vt prima procedat in actu presentationis, ad quem iudex adiri debet, qui non debet esse author spolij argum. eorum, quae alias in simili tradit Ioan. Gutierrez de iurament. confirmator. 3. par. c. 13. n. 13. Secunda vero procedat in actibus ad quos iudex adiri non debet, nec requiritur iudicis auctoritas, vt in collatione, & electione, & similibus, tunc enim videtur valere actus factus a proprietario, qui non possidet existente alio in possessione mala fide, ex quo ad talem possessionem non pertinet ratioe male fidei, donec a superiore inhioretur, ad instantiam possessoris petentis se defendi, seu reintegrari in sua possessione, & sic infirmari illum actum, vt in d. ca. cum Ecclesia Sutrina.

Sed videtur institutum ad presentationem presentioris male fidei, non esse renouendum, etiam si postea confiter de mala fide. Nam si tali institutione non fuit appellatum per aduersarium, transit in rem iudicatam, & habet vim definitiuam, & consequenter retrahit non potest fieri vero institutio facta sui postea edicto publico, iuxta cap. fin. de elect. in 6. Nulloque compente, & contradicente, verus patronus postea veniens non est audiendus, sed videtur dicta presentationi consensisse ita cum Cardin. in cap. consuetudinibus n. 4. & 5. oppositio, & Dominan. c. 2. de offi. Vicarij in 6. & Felin. in c. cum Bertholdus n. 13. de re iudic. docet Rochus 4. verb. competens, quafi. 22. n. 50. n. 51. & Lamber. d. quafi. 3. art. 2. n. 6. & sequitur Menochius consil. 90. n. 126. & sequen. lib. 1.

Ego vero exultimo fundamentum istorum de solutione conuincere, quod taliter institutus non sit renouendus, nec institutio retractanda ad petitionem veri patroni, qui non appellauit, aut non comparuit, non tamen conuincit institutionem ipsam valere, nec respectu superioris, contra quem non transit in rem iudicatam sententia lata in causa Beneficiali, Maran. in spreto aduocatorum 6. par. 2. actu de sententia num. 150. cum alijs, nec institutio Lamber. 2. p. 2. lib. quafi. 1. art. 6. & 3. par. eund. 2. lib. quafi. 2. art. 13. num. 3.

Collatio autem presentatio, vel electio facta a proprietario, qui non est in possessione valet, si nullus alius est in possessione, ita Innocen. & Abb. in d. c. Cumana notato, idem Abb. in d. c. Ecclesia Sutrina n. 33. & in d. c. consultationibus n. 3. versis. item notat per tex. ibi a contrario sensu, Bertach. sup. Roch. d. verb. competens, n. 20. num. 47. Lamber. d. g. 3. art. 8. Rebut. ubi sup. versis. circa tertium, & Cuchus supra n. 97. pro quo facit capitulum vrasiussum, cum similibus de electione.

Et accedit, quod docet Bald. in l. fin. C. de t. editio D. Adriani tollen. num. 48. quod haeres potest presentare ante possessionem hereditatis acquisitam, & sequitur Rochus verb. in reperi. n. 19. n. 24. Citad. 9. par. 8. Gregorius Lopez in l. 1. n. 14. pag. 6. verb. et seniorio ad fin. & Mieres de maioratib. 3. par. quafi. 11. num. 12.

Quamuis in vna Salamantina Capellanie dicti Voto 3. Iunii 1585. infra adducta 7. p. cap. 9. n. 11. in qua erant duo datoni, Parochus scilicet, seu Rector & economus Ecclesie fuit dictum, Quod D. Andreas qui erat presentatus a Parocho nouiter promouit, antequam accepisset possessionem Parochialis, nullam in habebat, quia presentatus a parono antequam acquireret possessionem a patrono, & sic nulliter, quia ius presentandi non potest exerceri, nisi post acceptam possessionem cum se de fructibus Beneficij. Sed hoc clare conuincitur ex dictis.

Secundo circa requisitum de bona fide, t. aduertendum est, quod licet illa regulariter presumatur etiam sine titulo (nisi alius possessor antiquior appareat, tunc enim in possessore sine titulo presumitur mala fides, quo ad ipsum possessorem antiquiorem, Balbus infra num. 9. & 10. Menoch. de recuperandis, remed. 13. a num. 63. & Mascard. concul. 224. numero. 5.) Abb. in cap. si diligenti, de prescrip. numero. 14. & Felin. ubi num. 4. Balbus in reperi. Celsus, de viucapio. 3. p. num. 2. & 9. Aleat. de presump. reg. 3. presump. 5. n. 2. Couarr. reg. prescrip. 2. par. 8. num. 2. Berind. Diaz. reg. 557. & seq. & ibi Salecedo in additione, Gratian. reg. 54. Mascard. d. concul. 224. n. 731. Rota decif. 345. numero primo par. diuersis, ubi ponitur regula, quod quilibet possessor presumitur in bona fide, nisi probetur in mala, & decif. 477. numero. 7. eadem par. ubi dicitur, quod in dubio praesumatur bona fides, & tamen ubi ius resistit, non praesumitur bona, sed mala fides, l. quem admodum, C. de agricolis, & censuris lib. 1. n. 85. reg. qui contra iura in eorum bonam fidem praesumitur non habere lib. 8. & ibi Dinus num. 6. & docet in proposito Innocen. in ca. 2. de veterum restitutione, n. 6. queni ibi sequitur Imola ad fin. Abb. in d. cap. consultationibus num. 8. & 10. d. cap. cum Ecclesia Sutrina n. 31. n. 33. & in d. cap. si diligenti, num. 14. n. 15. & 2. & ibi Felin. d. n. 4. Ripam in d. cap. cum Ecclesia Sutrina n. 94. Probus ad Monachum, in ca. si a sede de preben. in 6. num. 2. Bald. num. 12. & Aleat. sup. Lamber. d. 4. 3. art. 2. num. 4. Aymon. consil. 134. a numero. 16. Ferrutus consil.

consil. 182. numero. 9. & sequen. Menoch. de retinenda remed. 5. num. 26. & de recuper. remed. 13. n. 72. Gratian. sup. num. 14. Mascard. d. d. lib. 1. tit. 24. num. 11. & 215. num. 24. & 215. num. 10. & 231. num. 2. Rota d. d. decif. 7. de iure patron. in nouis, Putens d. d. decif. 192. libro 1. & 356. num. 1. lib. 2. & Rota d. d. decif. 477. num. 6.

Et facit quod de prole suscepta ex matrimonio putatio, contra quae ex errore iuris tradunt, Palcotus de nobis, & s. par. 1. cap. 9. a num. 7. Couarr. in 4. 2. par. cap. 8. a num. 9. Rota de successione ab intestato, cap. 2. numero 17. & peregrin. de fideicom. articulo. 24. num. 69.

Nisi possessio sit iusto tit. aut probabilib. t. rationibus acquisita, vel sit possessio logi temporis, quod in proposito dicitur arbitrio iudicis, ita Innocen. supra quem sequuntur Imola, & Abbas sup. & in d. cap. si diligenti, num. 15. & Felin. & Balbus qui dicitur Innocen. dicit communiter approbatam, & Lamber. ubi supra. Ripa sup. n. 95. a 99. qui ait, quod in decennio videtur communi opinio, quod non praesumatur bona fides isto casu Couarr. d. 9. 3. num. 3. Menoch. d. arbitrar. lib. 2. ca. 43. n. 8. & 9. Rota d. decif. 7. & Putus d. decif. 192. & in terminis quasi possessionis iuris conferendi, iure resistente, iure resolutum in dict. Cremonen. Prioratus 23. Febr. 1568. coram D. Oradino. Facit decif. Caputaq. 195. num. 4. p. 1.

Vel nisi sit iure dubio, & obscuro, tunc error est probabilis, & iustus, ac equiparatur errori facti, Felin. in cap. de quartas de prescrip. n. 27. & in cap. 1. n. 15. l. m. 7. de re iudic. Balbus in d. l. Celsus, 1. par. 17. Couarr. d. d. reg. 2. par. 3. 7. num. 9. & in 4. 2. par. cap. 8. n. 10. 2. Tiraquellus de p. m. reoper. an. causa 11. num. 6. Pinel. in d. C. de reuol. & cond. 2. par. ca. 4. numero 40. Contardus in l. uenica, C. si de morte utare possessione, l. m. 51. Molina de primog. lib. 2. cap. 6. num. 69. Ioan. Garcia de expensis, & meliorat. cap. 25. num. 30. Nauarrus consil. 9. n. 5. de officio Ordin. & consil. 2. num. 4. de prescrip. Peregrin. d. n. 69. & art. 49. num. 120. & Menoch. d. arbit. cent. 6. addita, casu 543. num. 17. & Putus decif. 118. numero 19. lib. 2. Rota decif. 132. numero. 7. p. 1. 2. diuersorum, & Ludouic. Lopez in l. m. 7. consil. 2. n. 10. 2. parte. cap. 57. & tunc dubium iuris feruit de titulo ac bona fide, Putens decif. 15. libro tertio, & Casar. de Grassis decif. 10. num. 7.

Et facit ad predicta quod de errore iuris circa acquisitionem fructuum tradunt Felin. in d. de quartas, num. 31. Balbus in d. l. Celsus, 1. par. n. 19. Castaldo decif. 10. num. 8. super reg. de iur. Pedem. Cachera. in 160. Couarr. lib. 1. couarr. cap. 3. num. 8. Pinel. in d. l. 2. par. cap. 4. ex n. 30. & Suarez in thesaur. recept. sententiarum, verb. iuris quilibet error, Menochius, de recuperand. remed. 15. numero 634. Ioan. Gutierrez recitans, remedi. de tit. 2. par. cap. 5. n. 17. & sequen. & Fachinus con. consil. 8. c. 39. licet controuertat Peregrin. de fidei commissis d. articulo 49. numero. 118. & contra teneat, Cabedo decif. 69. numero 5. cum alijs.

Ex quibus t. Rota in d. causa mea Abulen. parrochialis de la Calçada 22. Iunii & 24. Octobr. 1594. coram D. Blancheto, resoluit quasi possessionem Capituli conferendi Parochialis, sede Episcopali vacante, in mensibus non referatis vacantes, non suffragari ad validitatem collationis nisi facta per Vicarium Capituli sede vacante. Quamvis Capitulum fuerat in d. quasi possel. per 13. annos, & quam-

uis antea coram D. meo Corduba 19. Nouemb. 1593. contrarium fuerat decim, vt in sequen. decif.

Abulen. Parochialis. 19. Nouem. 1593. coram D. Corduba.

Omnia steterunt in de cetero consue, de quasi possessione Capituli conferendi sede Episcopali vacante. Et quia dubitabatur, an talis t. quasi possessio suffragaretur Nicolao, ad validitatem collationis, de qua agitur, tenebantur assellae resolutum, & consultationibus de iure patron cap. quarelam de elect. cap. cum olim, & cum Ecclesia Sutrina de causa possel. ad tradita per Aymon. consil. 322. n. 5. Couarr. de sacerdot. 2. par. cap. 5. Rot. decif. 49. de reuol. & decif. 14. de iure patron. in antiq. Neque obstat, quod hanc quasi possessio sit contra ius, ca. 2. ne sede vacante, & resistenti iure requiratur tit. & diligenti de prescrip. c. 1. eod. tit. in 6. & ideo tanquam improba non possit suffragari. Improbata, c. de acquirend. possel. quia in praesenti non agitur de iure conferendi, sed an valeat collatio facta a Capitulis, quod est in quasi possessione conferendi, sede Episcopali vacante, ad quem effectum ius commune non resistit, cum fuerit a. ius t. ex pluribus collationibus, quae sunt sortita effectum d. c. cum Ecclesia t. cum non reperitur in iure dispositum, Capitulum non posse conferre Parochiales sede Episcopali vacante, & D. d. si iur. res. contr. & uent. quod cum potuerit habere probabilem dubitandi causam, non possit dici esse in mala fide si conferat, nec ius videtur resistere, Putens decif. 247. lib. 3. Cornens. consil. 127. colum. 9. vers. & probabile lib. 2. Curvens. humor consil. 6. n. 25. Aymon. consil. 145. n. 19. presertim stante dispositione Concilij Trident. c. 12. de reformatione. ca. 8. & constitutio Pij V. ex quibus collatio Parochialis facienda est magis idoneo in conuentione in collatione necessaria Capitulum succedit sede vacante, Rebut. in praxi tit. de deouol. n. 85. & tract. de nominatione. q. 8. n. 49. & alius locis, Bellouera consil. 20. n. 15. Neque etiam obstat Concilium Trident. d. c. 18. quia reseruat facultatem conferendi libis, ad quos spectabit, & decretum vtrius non potest referri ad hanc facultatem, sed ad collationem factam non seruata forma ibi prescripta, quod vero dicitur collationes esse factas per auctorem Vicarium, & non consistere de eius mandato, facile resistitur ex eo quod presente Capitulo seiente, nec contradicente, collationes fiebat Vicarium, Creten. dec. 15. n. 6. de probat. Ne obstat, quod non videtur quae sita quasi possessio Capite sine speciali mandato conferendi, quia ad illum effectum, ex sola scientia collationis facta suo nomine, sine contradietione inducitur iustificatio ad Bald. in l. cum oportet n. 7. C. de bonis, quae liberis, Moshan. dec. 22. n. fin. de prob. nec requiritur mandatum speciale ad conferendum, quando collatio est necessaria, & debita de iustitia, c. ex frequentibus de institutione, & ibi glo. & D. Rochus de iure patron. verb. competens quafi. 3. n. 67. Couarr. li. 1. variat. c. 20. n. 7. Rebut. d. quafi. 8. n. 49. Mille verb. Vicarius Episcopi habet Nec resistitur, quod ista Parochialis sit assellae, propter regul. 1. Sixti V. ad fin. Quamuis vacante posterior obtinuit, quia licet aliqui ex Dominis super hoc dubitauerint, tamen pro maiori parte fuit resolutum non obstat ista regulam, & eius morte expirauerit, Genon. consil. 92. Mille verb. reseruat. facta, & licet beneficia semel officia, semper intelliguntur assellae, tamen haec Parochialis videtur Pontificae, & siante regula non vacant, sede Episcopali vacante, sita &

ti prouisione per resignationem prout fuit dictum in vna Tarnina plebis de Medulo, coram Lauretano 26. Februar. 1586. Tamen in contrarium est d. decisione 598. v. dicit. Romana quæ indistincte loquitur, & dicit. decisione, Bobien. & Comen. & Abulens.

Et eadem videtur ratio in prouisione per resignationem, ac in aliis, contrariaque sententia posset procedere in prouisione per cessionem iuris.

Aduertendum est etiam, quod presentatio, collatio, vel electio, non potest dici habuisse effectum ad istum effectum acquirendi quasi possessionem presentandi, &c. Licet fuerit secuta institutio &c. & prouisus manserit in possessione Beneficij, si tamen manserit ex causa concordie subsecute inter illum & aduersarium, qui prætendebat presentantem non esse patronum, &c. Nam cum non confiter de acquiescentia, imo de contrario, ex illa presentatione seu prouisione non potest resultare contrarius usus iuxta. decis. Rotæ 301. part. 2. diuersorum.

Quantum requisitum præbatur ex l. 2. C. de seruinitibus v. aqua, vbi Padilla num. 3. & 24. Abb. in d. cap. cum Ecclesia Surinra, num. 15. & ibi Ripa numer. 64. Cepolla de seruinit. vrbano cap. 40. Corral in l. seruinit. 14. ff. de seru. num. 40. & in leg. quoties 2. ff. de d. Gregorius Lopez in leg. 15. in 3. pag. 3. verb. non contrahendo. Covarr. in v. possessor. 2. part. initio numer. 8. Menoch de arbitrar. libro 2. casu 161. Puteus decis. 281. num. 3. & 4. lib. 2. Rota decis. 147. sub num. 2. part. 1. & decis. 17. num. 6. & 7. v. decis. 297. num. 6. p. 2. diuersorum. Petra de fidei commiss. quæst. 12. a. nu. 72. Anton. Gom. var. 2. tom. cap. 5. num. 13. & Castillo de usufruct. cap. 12. a. n. 26. Quamuis contra teneat Doctor Bernal in d. l. seruinites, a. num. 42. cum Longoballo in l. Imperium, num. 260. ff. de iurisdictione omnium iudicum, & Conano in l. sequitur, §. fin. de vnicap. & Reuardo, d. singulari ad legem Scriboniam in ro octauo.

Ex quo requisito præ Nauarr. consil. 5. num. 5. de prescrip. cum Decio consil. 126. docet, quod qui renuntiat Beneficium quæsitum ad presentationem patroni, in manibus Ordinarij clam, nesciente patrono, & accepta collatione ab eo libera detinet illud, non videtur ponere Ordinarium in quasi possessione iuris libere conferendi, nisi id faciat cum scientia, & patientia patroni.

Et ad effectum vt possit præ dici acquisita quasi possessio libere collationis contra patronum requiritur, quod confiter Ordinarium contulisse Beneficium vt liberum, seu collationem factam esse, tanquam de Beneficio libero, Hier. Gabriel. consil. 85. lib. 2. & hoc sciente & patiente patrono. Alias enim per collationem Ordinarij factam de Beneficio iuris patronatus absque illius mentione, non præiudicat iuri, & quasi possessioni patronorum, quia quando Ordinarius confert, simpliciter videtur facta collatio sub tacita conditione, si patrono placuerit, Rotæ decis. 10. de iure patron. in antio. ita Calder. consil. 15. de iure patre. Decius 126. sub n. 4. Caput. decis. 134. p. 1. & 189. part. 5. & Hier. Gabr. supr.

Et facti decis. Chifanen. 72. in manuscripto, quæ ait. Quod ultima resignatio, sine consensu patroni non facit statum libertatis, quia quasi possessio presentandi acquisita non amittitur ex negligentia patroni non presentantis vna vice, sed requiritur, quod non presentet, quia non credas ad se presentand. vel

quod voluerit, & non sit admissa presentatio, Rotæ verb. competens, quæ sitio 20.

Quando tamen Ordinarius ignoraret Beneficium esse iuris patronatus, conferretur illud conterre tanquam liberum.

Similiter si sunt plures in quasi possessione presentandi, & presentatio vnus sine aliis, etiam quod effectum sortita sit, non priuat alios quasi possessionem presentandi, sed magis illam præiudicat. Ferrerus consil. 132. Caputaquæ. decis. 2. 2. 366. v. 419. part. 2. Rota decis. 219. num. 5. & 713. num. 6. & 7. part. 1. diuersorum, & in vna Papien. iuris patronatus 9. Maij 1594. coram Domino Millino, in qua fuit resolutum, & 116 Quod ad effectum prescribendi iuris patronatus contra comparatione 1. necessarium est quod presentationes fuerint facte animo priuandi illud, quod in dubio non presumitur. Ruzin. consil. 50. numero 10 libro 5. & sine isto animo presentationes vnus non præiudicant comparatione, sed ei presentanti. Feder. consil. 102. in fin. Abb. 54. lib. 1. Puteus decis. 292. lib. 1. Thamis decis. 97. Cresce. decis. 17. nec ad amissionem iuris patronatus sufficere non vnus, cum presentationes non fuerint facte animo priuandi comparationem, qui non presentant, Feder. d. conf. 202. Abb. c. 68. §. 4. Et fuit dictum in causa Imolen. iuris patronatus 29. Oclob. 1579. coram bono memoria Lauretano. Et in vna Mediolan. Capell. 1602. adducta præc. p. 3. num. 14.

Et tunc diceretur fieri animo priuandi alios, quando diceret omnimodam presentationem, seu plenariam ad se spectare Rota decis. 296. part. 1. diuersorum, & fuit alias in collatione resolutum in Affien. Canonicius, 14. Iunij 1600. coram D. Sacrato supra relata cap. 1. num. 483. quæ condit ad propositum, seu quando diceret se vicium patronum, &c.

Prouisio autem Apostolica non mutat statum, seu quasi possessionem iuris patronatus, seu conferendi, Regid. decis. 107. Achilles 126. Rota decis. 545. numer. 3. part. 1. diuersi. & in illa Herden. Parochialis supra relata num. 60. Et in Tirafonen. iuris presentandi, 21. Oct. 1594. coram D. Lita infra adducta vbi p. 2. num. 242. Et in Ferrar. Parochialis 8. Nouemb. 1596. coram Dom. meo Cordua infra relata, 9. part. cap. 2. num. 198.

Et est decis. Guidoboni 1. t. de prescrip. alias 125. in manuscripto, quæ ait, Quod licet collatio Apostolica non mutet statum Beneficij de iure patronatus in liberum, nec priuat patronum possessione præiudicandi, tamen patronatus non prescribitur iuris patronatus durante possessione prouisi Apostolice, quia toto illo tempore dormit, Quod etiam ait Achilles d. decis. 52. 6. in fin. & d. decis. Tirafonen. videnda.

Vnde apparet falsum esse, t. quod ait Ferrerus 120. co. §. 132. a. num. 10. nempe Beneficium reperiri in statu libertatis collationis, ex quo Papa illud contulit absque presentatione patronorum.

Sed circa hoc quartum requisitum aduertendum est, t. quod si ille in cuius præiudicium dicta quasi possessio acquiritur, non est in possessione illo. iurium, non requiritur eius scientia, & patientia, nam si incorporalia vacant, quia nullus illa possidet, tunc non est necesse habere scientiam, vel patientiam aliquam in acquisitione quasi possessionis illorum, vt cum Innoc. tradit Abb. in ca. 10. iuris. num. 20. de re. sit. foliat. Bald. in d. 2. num. 16. Puteus decis. 217. lib. 1. & in terminis, Rochus, d. verb. con. perens numer. 38. & Lambert. d. 3. ar. 10. num. 1. Et fuit resolutum in vna Florentina iuris patronatus vigesimo primo Febr.

1575. coram Sanctissimo Clem. VIII. quæ est d. d. decis. 229. part. 1. diuersi. ibi, Quod cum non probaretur patronum fuisse in quasi possessione presentandi, eius scientia ad acquirendum quasi possessionem non fuit necessaria. Et in vna Acherontina iurisdictionis 24. Ian. 1500. coram D. Millino, Quod ad acquirendam quasi possessionem iuris incorporatis non requiritur scientia, & patientia aduersarij, nisi probetur illius anterior quasi possessio, &c.

Et facit decis. 378. m. 4. & 595. 9. t. & 10. part. 1. diuersorum, vbi habetur, Quod si possessionem iuris distinctam, non posse acquiri sine scientia, & patientia aduersarij, quia cum duo in solidum non possint possidere, non potest acquiri nisi aduersarius eam amiserit, quia in corporalibus in heredes non habet, adeo reseruat. Et o. si aduersarius non possidet non requiritur eius scientia, &c.

At cum aduersus Episcopum acquiritur t. quasi possessio conferendi, seu presentandi requiritur eius scientia, & patientia, cum eo ipso quod est in possessione Episcopatus, consequenter sit in possessione iuris libere conferendi et competentis, tanquam ordinario ad Caputaquæ. decis. 306. part. 1. & decisione Veronen. iurisdictionis, 18. Mart. 1596. coram Dom. Pamphilio supra relata 3. part. cap. de vobis, ann. 195. & Sede vacante Dignitas ipsa, seu Ecclesia dicitur possidere, vt supra dictum est, in vna Rotæ decis. 167. numero 1. part. 1. diuersorum.

Vnde in vna Hispanen. Capellanæ 6. Jun. 1553. fuit resolutum, Quod presentatio facta per aduersarium, qui non presentat, admittitur per Vicarium Capituli Sede vacante, qui presentatam instituit etiam scientia possessione non esse statum, vel quasi possessionem iuris presentandi, ex quo per Archiepiscopum fuit contra dict. 300. ipso quod fuit prouisus, & venit ad Ecclesiam aduocandam prouidendo alteri de prioribus Capellanis, tanquam de Beneficio libero. Vt per Mohocan. decis. 7. de iure patre alias 169.

Et idem esset in Canoniciis quoad ius eligendi, seu votandi, qui eo ipso quod sunt Canonici, & in possessione Canoniciis, consequenter sunt in quasi possessione iuris eligendi, & votandi, quantum nungquam euenisset casus eligendi ad Caputaquæ. d. decis. 306. & Rotam in causa Hispanen. vti 28. Maij 1593. coram D. Gij. fio.

Et iuxta hoc procedit d. 17. numero 7. part. 2. t. diuersorum, in alio Hispanen. iuris votandi de anno 1570. quatenus supponit, quod si constaret collationem trium dimidiatum portionum, de quibus agebatur pertinere in proprietate, etiam ad dignitates, & portionarios, requireretur eorum scientia & patientia ad hoc vt Canonici possent acquirere quasi possessionem illas conferendi, eo enim ipso, quod erant in possessione illius iuris conferendi pertinentem ad suos dignitates & portiones.

Idemque etiam esset in eos, t. quia alias esset in quasi possessione iuris patronatus, quantum non presentat, tunc enim requiritur eius scientia & patientia ad acquirendam quasi possessionem in contrarium ad Crescent. decisione secunda de iure patronatus.

Et cum acquiritur t. quasi possessio seruitutis aduersus Dominum feudis, seu domus, qui est in possessione talis fundi, seu domus, requiritur eius scientia, & patientia, cum expollicetur tanquam libera, Ant. Gom. d. c. 15. n. 23.

Et an præsumatur scientia illius, de cuius t. præiudicium agitur, vt ex arbitratu ex multiplicacione actuum, & qualitate ipsorum, & aliis circumstantiis, vt ex Innoc. tradit Abb. in d. cap. cum Ecclesia Sacra, numero 25. ad quem refert Rochus dicit. verbo. competens, numero 37. ad fin. & quod ex multiplicacione actuum probetur scientia, cuius Rota in Reatina Beneficij decis. 166. numero 4. part. 1. diuersorum, & in Hispanen. iuris sepeliendi coram Dom. Pamphilio 29. Maij 1589. Puteus d. decisio 217. numero 2. libro 1. & Menochius de arbitrar. libro 2. casu 161. numero 5.

Et etiam ex publicitate t. actus præsumitur scientia, Rota in Mediolanen. præiudicamentarum, 15. Decemb. 5. 9. coram D. Bobalo.

Probat etiam scientia, & patientia, ex lapsu longi temporis, vt in d. Reatina decis. 147. numero 3. d. decis. 166. numero 2. part. 1. diuersorum, & in d. Hispanen. iuris sepeliendi, & in Abalen. Parochialis supra adducta numero 61. Mascard de probato. conclus. 12. 95. numero 15. Et respectu Episcopi probatur, t. quia tenetur quolibet anno per se vel per alios visitare sua diocesis, & sic præsumitur scientia, vt in d. Reatina dicit. decisio 166. numero 1. & decisio 106. m. 8. 8. numero 3. parte 2. diuersorum, & in dicit. Abulens. quæ præiudicaciones fuerunt iterum approbate per Rotam in dicit. Reatina dicit. decisio 167. numero 1. part. 1. diuersorum.

Scientia enim ex coniecturis colligitur, vt fuit dictum in d. Hispanen. iuris sepeliendi. Puteus decisio, 121. numero 4. lib. 2. Menoch. & Mascard. num. 15. supra, & quod scientia, ex coniecturis probatur, fuit resolutum in causa Valentiana emolumentorum 10. Iunij 1585. coram D. Cantuicio, ex Baldo in l. 2. num. 9. C. de re iudic. vendit. Decio consil. 58. num. 3. vbi, consil. 127. 19. lib. 2. Aymon. 193. num. 7. & plures coniecturas ponit Marantam leg. 1. potest de acquirend. heredita. numero 183.

Nam adhuc effectum sufficit t. scientia præsumi, & non obstat decisio Mohodani 160. quæ est d. de probato, §. 196. quæ est §. de sententia exco. num. 1. numero 3. & decisio 147. & 77. num. 7. lib. 2. & Licell. de autentis 2. part. 4. in p. 2. num. 68. vbi quod, vbi agitur de amissionis, vel priuatione iuris quærit, non sufficit scientia præsumpta per coniecturas, aut factam, Et in causa Ciuitatis consistentia 23. Ian. 1595. coram D. Mantica fuit dictum, Quod cum agitur de priuatione Beneficij, propter scientiam alterius, non sufficit talis scientia præsumpta per coniecturas, seu præsumptiones, sed debet ex probatis legitime, & clare.

Si quidem in presenti t. non agitur de auferendo, seu adiuuando iure conferendi, presentandi, aut eligendi in totum, sed de acquirenda possessione, vt fuit resolutum in d. Cremonen. Prioratus 19. Decemb. 1567. coram Dom. Oradino. Et ex præsumpta scientia inferitur possessionis etiam amissio, Puteus dicit 264. lib. 1.

Et sufficit scientia officialium, t. Barchin. l. si publi. 156. cano. §. fin. n. 2. ff. de publicano. Aymon. de auaritia. re. tempor. 4. part. 8. dicitur, numero 23. Balbus de prescrip. 2. part. 1. §. 1. parte 3. sub numero 8. Tiruquell. de nobilitate c. 14. num. 3. Couarrubias in re. 2. d. possessio. 2. part. 1. §. 1. numero 8. vbi, circa fin. Rota dicit. decisio 166. num. 3. 600. numero 5. part. 1. diuersorum, & in dicit. Mediolanen. præiudicamentarum.

Cæterum hodie non procedit indistincte t. de c. c. c. texan d. cap. conuincitibus de iure patron. ex de 7.

creto S. Concilij Trident. *sess. 25. de reformatione*. 9. quod locum habet actum in potestatorio, & quando solum agitur de validitate presentationis, & ideo non est admittenda presentatio existens in quasi possessione presentandi, nisi fuerit in quasi possessione presentandi, post Concilium, adhibita causa cognitione, super iure patronatus iuxta formam Concilij. Et ita ceterum S. Congregatio, vt in si quibus declarationibus super *de. 9. 1. Prima*, Hoc decretum Concilij habet locum in potestatorio, & in possessione, unde admittenda non est presentatio, nisi presentati institutio facienda, nisi verificato prius iure patronatus, ex decreto Concilij. Et fuit inter alia responsum Episcopo Segobien. anno 1591. vt in declaratione supra adducta *3. parte. 2. sub numero 8. ad 19.* & fuerat alias responsum 4. Februar. 1581. Secunda, Item ceterum S. Congregatio, non posse patronum repelli a sua quasi possessione presentandi, si adhibita causa cognitione, super iure patronatus, post Concilium, Ordinarius in patrono presentatum admisset, etiamsi post obitum eiusdem presentati, de validitate iuris patronatus non contigerit dubitari, secus autem si simpliciter patronus presentatus, absque causa cognitione admittitur, si autem non censuit, sum demum debere intelligi adhibitam causa cognitione in probando iure patronatus, cum seruata fuerit forma, a Concilio in acta, Tercio, si Ordinarius post Concilium cognouit de iure patronatus, & admitti post Concilium, non potest patronum repelli a sua quasi possessione presentandi, si Ordinarius voluerit cognoscere, post obitum illius ultimi presentati, si autem si simpliciter eius presentatio fuerit admissa, & absque causa cognitione tradit Martinum Anton. Genuen. cap. 61. numero tertio, & posthac Gonzalez gloss. 18. a numero. viginti tertio.

Vnde in vna Volterranæ Capellanij 28. Aprilis 1593. coram D. Blancheto fuit resolutum, Quod non sufficiat, quod Episcopus admiserit patronum ad presentandum, post Concilium, vt debeatur quasi possessione manentem, nisi admitti fuit facta cum causa cognitione.

Adhuc tamen quod d. decretum Concilij, & declarationes S. Congregationis procedunt, quando est controuersia super libertate Beneficij. Secundo quando solum est controuersia inter presentatos, super pertinentia iuris patronatus, nam hoc casu nihil est innouatum per Concilium, vt in Tirafone iuris presentandi, 16. Octobris 1592. coram D. Blancheto infra adducta *ultim. parte. 2. numero 2. 31.* vbi fuit dictum, Quod vt fuit resolutum in Rota in pluribus causis decretum Concilij Trident. cap. 9. sectione 25. non habet locum, quando causa agitur inter presentatos a patrono tantum, non existente in iudicio prius a Pontifice, seu ab Ordinario. Et tradit Fui-zanum decisum. 17. numero. 16. & Mart. Anton. Genuen. supra.

Et fuit etiam resolutum coram eodem Domino Blancheto in causa Pisana Capellanij 20. Maji 1594. vt in decisi sequenti. Domini dixerunt, sententiam de partibus in hac causa latam esse confirmandam, cum enim iudicatum sit, hanc Capellaniam esse de iure patronatus, & solum controuersiam pertinentiam illius ad effectum, de quo agitur, attenditur solum quasi possessio, cap. consuetudinis de iure patron. in qua illis de iure fuisse constitutas apparet, ex presentationibus factis anno 1571. & 1572. & 1576. de quarum effectu constat, quia per mortem prius presentatorum, sine demerito ad suc-

cessum presentationis, iuxta consilium Odradi 219. sapinus a Rota canonicatum. Hinc quasi possessum non obstat presentatori, & Monia sum S. Martini, quia anno 1572. illarum presentatio non fuit admissa, & ita non admittuntur, ipsa non appellatur, alia fuerunt admissa, non clausula, sine preiudicio partium, cum igitur ipsa non sit in quasi possessione, su auctore confidenti, earum presentatio non suffragatur. Non obstat, & quasi possessio non debet in eod. post Concilium Trident. nisi fuerit adhibita causa cognitione, iuxta decisionem S. Congregationis, quia decisum procedit, quando est controuersia super libertate Beneficij, secus quando agitur inter presentatos super pertinentia iuris patronatus. Nam hoc casu Concilium nihil innovat. Non obstat gratia Apostolica Annubalis, quia habet clausulam, dummodo alteri non sit ius quassum, per quam ius presentati, non potest in Pampulone est presentatum, Rota dec. 17. de Præbend. in nouis. Azpil. 167. Crecent. dec. 7. de iure patron. in hac causa 23. Ian. 1595. coram D. Millino, Domini fuerunt in decisis.

Idem fuit resolutum in vna Pampilonæ, & Vicariæ de Aram 12. Maji 1595. coram D. Penna, in qua consuevit Dominum, presentatum a Philippo Delezaco esse instituentem, & presentandum presentato ab Icolis, cum non agatur de conuentione iuris patronatus, nec Ordinarius se opponat, sed tantum agatur quis ex presentati veniat instituentis, & ad istam effectum facti sit ius de Lezaco, & eorum dominus, & familiaris, esse in quasi possessione presentandi, quia ex vincto etiam alij acquirunt, vt apparet ex presentatione facta ab eius prauo, & aliis duobus ab eius anno, quia effectum habuerunt, presentanda enim est presentatio illius qui reperitur in quasi possessione, & status vltimus est attendendus, cap. consuetudinis, de iure patronatus cum alio, &c. Fuit etiam ibi dictum, quod in iure patronatus relicto familie, patronus, qui non est fundator, non potest prauidere successoribus, mutando, vel alienando ius patronatus, Erroneo consilio 13. 4. n. 12. Castrof. 4. n. numero 4. libro 1. Molina de primogen. libro 1. cap. 24. numero 31. & sequenti. Lambert. libro 1. 2. parte, articulo 8. 2. quæst. numero. 6. & ita fuisse decernit coram Ruben 28. Maji 1583. & fuit etiam decretum in Avenna Capellanij 1. Iunii 1584. coram Bobalo, ex Archibus numero. 3. & Franco 4. in cap. 1. de iure patronatus in 6. & in eadem Pampilon. idem fuit resolutum coram eodem tercio Iulij eiusdem anni 1595.

Et facit, quod d. decretum Azueo in 1. tit. 6. & libro 1. re. op. l. 4. quod d. decretum Concilij procedit, quoties præscribitur contra Ecclesiam libertatem, patronum non habentem, vt patet, ex textu ibi, in seruandam, quod a nonnullis interpretibus rediguntur, non vero loquitur, cum contra Ecclesiam non liberam, & contra patronum præscribitur ius patronatus. Nam tunc quanto tempore præscribitur, opinioniones Doctorum manent in uani, de quo Couarrua. in regula possessor. 2. parte. 1. 10. numero. 3.

Pro complemento huius Capituli, advertendum est pertinentiam collationis ad inferiorem Episcopum, ad quem de iure non spectat, probari per famam, & communem reputationem, ita docet Rota dec. 3. de probatio. in nouis, latus de al. legatus 89. n. 8. Mille. in repet. verb. Hieron. Decius in cap. 1. numero. 39. de appellation. Piron. Gabriel. consil. 193. libro 1. Malcard. de probatio. conclusio. 173. & 314. numero. 22. Flam.

2. Flam. Paris. de resignatione benef. lib. 7. questione 25. numero 42. qui dicit commanem, & Rota decisio 803. numero 1. parte 1. in uerborum. Et satis est per litteras, vel instrumenta, docere Beneficium consueuisse per talem conferri, & ad illum collationem, & institutionem solere pertinere. Rota decisio 7. numero 5. de probatio. in nouis, & Malcard. d. conclus. 313. numero. 23.

Quod primo intellige, quando super pertinentia collationis directe non agitur, nec pronuntiandum existit, Regl. de i. 569. Rota dec. 803. numero. 2. & cum Ordinarius non est in causa, vel prouisus ab eo, sed alius habens a Papa, vel Legato, vel aliunde, Hieron. Gabr. sup. & Rota d. dec. 305. numero. 2.

Nam contra Ordinarium noluerunt Domini de Rota, & quod sufficeret in vna Parmen. Parochialis de anno 1520. In qua agebatur inter prouisum ab vno Canonico, qui contulerat ratione Præbendæ, & prouisum a Cardinali Farnesio Administratore Ecclesie Parmen. nisi fama esset iuncta alia specie probationis, vt per Cassad. dec. 1. de probatio. Et idem fuit tentum in vna Vlsbonen. Parochialis de anno 1534. coram D. Oratio, vt per Caputaquendi. de i. 137. part. 1. Et in vna Tullen. Parochialis 22. Iunii 1558. coram Dom. Quiroga, in qua fuit resolutum. Collationis pertinentiam ad inferiorem, probari per testes, dependentes de publica voce, & fama, cum agitur contra prouisum Legati, factam auctoritate Apostolica, maxime si Legatus, qui contulit auctoritate Apostolica, erat alius Ordinarius, & non contulit iure Ordinarius, & licet testes fuerint repositi, parte non curata ad probandum famam, de mandato iudicis sufficere, quia cautio non est necessaria, iuxta doctrinam Castrof. in l. heredes palam. §. si quid, numero 4. ff. de testam. & probari per unum testem de fama, & alium, qui dicit, quod publice dicebatur, quia idem est, vt per Chislaen. dec. 30.

Et in vna Teruina plebis de Medulo 1. Io. Iunia 1594. coram D. Orano fuit resolutum. Quod cum de collationis pertinentia non agitur contra Ordinarium, sed contra inferiorem, qui presentat, vniuersum Beneficij, & cuius consumme resistit, si sic probato tenet etiam per famam, ex dictis.

Quamuis antea in eadem 16. Decembris 1588. coram D. Bobalo esset resolutum, Quod ad effectum infringendi vniuersum, ab expressione iuris presentandi, & requiritur probationes concludentes, ex Rota dec. 1. pen. & fin. de except. in nouis.

Secundo intellige collationis pertinentiam ad inferiorem probari per famam, cum quasi possessione conferendis, alias inpa fine quasi possessione non suffragatur, Pateus decisio 140. in fin. libro primo, ita fuit dictum in dicta Tarufina decimo sexto Decembris 1588.

Sed hæc declaratio videtur accipienda, & cum agitur contra Ordinarium, vel prouisum ab eo, tunc enim ita demum per famam probabitur pertinentia collationis ad inferiorem, si concurrat longissima possessio conferendi, & agatur de iure conferendi antiquo, iuxta dicenda de iure patronatus infra e. ult. a. n. 83.

Alias enim si non ageretur contra Ordinarium, vel & prouisum ab eo, videtur sufficere fama publica, & communis reputatio ex dictis, nisi ex aduerso constaret de facta & possessione contraria, quo etiam modo potest accipi illa regul. declaratio. Et in dict. Tarufina 18. Iunii 1589. fuit etiam de-

claratum, ius conferendi probari ex status, seu dispositione conuenire concessionem Episcopi, & confirmatio cum causa cognitione a Cardinali auctoritate Apostolica, ius enim conferendi, ex concessione Episcopi potest competere, glossa. & Dilectores in cap. pastoralis de donatio.

Etiam si non constet de quasi possessione conferendi, & sic de usu statuti, vt in eadem causa die 15. Ian. 1590. Imo eius obseruantia, ex ipsius publicatione præsumitur inducta, Decius consil. 54. vt in eadem causa d. die 10. Ian. 1594.

CAP. VI.

De sequestro.

SVMMARIA.

Sequester Beneficia confert, & presentat, sine ius patronatus sequestrare de per se, sine vniuersum, in qua est. Licet secus sit in depositario, & 2. Quamuis contrarium alij sentiant, n. 3. & alij voluntarium sequestrum a necessario distinguant, n. 4. & contra Zelatum n. 5.

Respondetur rationi contraria sententia, ex r. cum Bertbold. de re iud. quod creditur pignori, ideo non presentat, quia ad hoc persona legitima, que presentet, n. p. Domini, quod non procedit in sequestro, & c. in ca. ex literis, de iure patronatus, ideo presentat conductor, non Dominus quia erat conductor ad longum tempus, seu employeota, qui habet vile dominium, a numero sexio.

In conductorem ad modicum, non longum tempus, non transtulit patronatus seu presentandi, etiam cum vniuersitate bonorum, etiam si aliter conuenitum sit, numero decimo & undecimo. Vnde conuenit, quod Robuffus tenere videtur, quod in conductorem fructuum Episcopatus, transtulit etiam ius conferendi, si specialiter sit ei concessum, licet non alia numero duodecimo.

Quod dictum est sequestrum posse conferre, intelligi debet data capacitate per sona sequestris, quia clerici est, secus si laicus, n. 13. & idem in presentatione, quando ius patronatus perinet ad Ecclesiam, seu Beneficium sequestratum, secus aliter, n. 14. & 15. & quando laicus deputaretur sequestris Prælati, seu Beneficij, solum conueneret deputatus ad temporalia, numero 16.

De materia sequestris remissio, n. 17. & quod sequestris voluntarius possideat, necessarius vero non esse communem sententiam, licet alij aliter sentiant, numero 18. & 19.

Si sequestratio Ecclesie de qua contenditur, non sit facta, & pendente lite vacatio acciderit Beneficij pertinentis ad collationem, vel presentationem eius Ecclesie, quis habeat tunc conferre, vel presentare, ann. 20. Resoluitur quod si sit mota est super possessione, ita quod per dea quando quis possideat, nullas eorum potest conferre, vel presentare, si vero solum mouetur, quando super proprietate similiter, nullus potest conferre, vel presentare, nisi ante litem motam sit in possessione, & quod hoc idem est, motam esse litem super castro, nulla sen. Et si sit, a mota esse principatier super iure presentandi, vel conferendi contra Lanceolam.

In secundo casu, quando mouetur, quando super proprietate (licet presentatio possessoris debeat admitti)

presentatio non debet infirmari, sed differrri in euentum causa. n. 26. & licet hoc non firmatur infra tempus datum ad presentandum, non poterit tunc Episcopus libere providere, n. 26.

Decisione canonica cum alio de iure patronatus, quod sequendo super iure patronatus infra tempus presentandi non terminatur libere potest Episcopus providere, procedi quando propter litem penditiam, inter patronos, nullus potest valide presentare, secus quando datur presentatio valida, ut in d. casu n. 27. Et ideo, quando litem est inter presentatos in tempore, non currit tempus, ut possit esse locus denualioni, numero 28. etiamsi sit ex vi iuris patronatus, contra Lambertum & Rotam, cuius decisio ponitur numero 29. & sequenti.

In casu collationis, post litem super proprietate motam, facta a possessore, non videtur pro usus remouendus, sed si postea collator succumbat in proprietate n. 31. sed & probabilis videtur, & praxi conformis, quod pendente lite pro pro, iurata, potest etiam fieri presentatio, & institutio cum Innocentio, & alius, num. 32. & videtur tenere Congreg. Concilii in declaratione ad d. l. n. 33.

1. **Q**uester etiam Beneficia t conferat, & presentat. Est enim administrator rei sequestrate, cuiusque fructus colligit, quibus collatio, & presentatio, si supradictum est, annumeratur, ut post Innocentium Joann. Andr. & Imola numero septimo, & Barbatia 68. in cap. examinata de iudicio. Rota decisio 5. de electione in antiq. Paulus & Cardin. numero nono, & Bonifacius 69. in Clem. de sequestr. possess. Felin. in cap. cum Bertholdus de re iudic. numero vigesimo nono & 30. qui dicit, ita de consensu aliorum Dominorum Rota pronuntiavit. Cosmas in pragmatica sanctio, ut de collatio, sicut voluit, verb. l. caria, Rochus de iur. patro. vers. ipse vel n. quali. 32. numero 71. Lamb. dicens magis comunem, 2. p. l. 9. art. 7. Gabar. dicens etiam magis comunem, de off. Legati libro 4. rubr. de potest. Legati in commendando Beneficia a numero 288. Gigas de pensio. q. 72. n. 3. Corraf. de benef. 2. par. cap. sexto, & Duaren. lib. 3. cap. 10. Octav. Veltius in praxi lib. 7. c. 2. num. 3. Didacus Perez, in lib. 1. titulo 10. libro tertio. Ordinar. Doctor Sahagun. in ca. fin. de sequestratione poss. numero sexagesimo quarto, qui ait ita praxi frequentissime recipi, & plures vidisse, & agnoscere Beneficiarios a sequestr. presentatos, & nouissime Io. Gutierrez de iuris 3. part. cap. 7. numero decimo sexto & 18.

Dicens magis comunem, & procedere siue ius Patronatus t sequestrat de per se, siue vniuersitas, in qua est ius patronatus, cum Lambert. supra cum quo etiam articulo quarto, seq. inquit, numero septimo, secus esse in depositario, non sequestrato iuris patronatus, de per se, vel cum vniuersitate, qui non presentantur & post hac Gonzalez gloss. 23. numero decimo septimo.

2. **Q**uamuis contrarium teneant Hostien. Butrius, t Abb. n. 15. & Enric. d. e. examinata, & Bacca, de decima tutori praesentanda, c. 20. n. 17. & magis comunem dixerit Renatus Copinus de Domino Francia. lib. 3. tit. 9. n. 8.

4. **E**t quamuis voluntarium t sequestrum a necessario, ut ille conferat, presentet, & eligat cum possideat, verum non distinguant Selua de benef. 2. parte cap. nono, Rebuffus de nominatio, questione 14. numero 127. & 128. alias 76. Probus ad Monachum in cap. nullus de temporibus ordinatio, in sexto numero quinqu.

10. & P. Gregorius de Beneficiis capitulo 38. numero 18.

Et quamuis Zechus de benef. pensio. t Eccles. c. 2. 5. vers. sequestr. etiam dicit sequestrum posse conferre dummodo periculum sit in mora, quia labatur tempus datum collatori.

Nec obstat t ratio contrarie sententiae, quod sequester fructus colligat nomine alieno, & sic non possit presentare, seu conferre, sicut creditor pignoris cap. cum Bertholdus de re iudic. ta, cum non cadat restitutioni fructus presentationis, seu collationis iam factae, &c. Nam respondetur, quod non procedit in sequestrato, qui administrat & exercet omnia iura rei sequestrate, nec potest nec Dominus presentare, vel conferre; creditor vero pignoris ideo non presentat, quia ad eam persona legitima, quae presentet, nempe verus Dominus, ita Doctores citati maxime Barba. Felin. Lambertus, Corraf. Duar. Dic. Perez. & Io. Gutierrez.

Et quod presentare non possit, qui possidet iure t pignoris dicit cap. cum Bertholdus, fuit resolutum in vna Legionem Parochialis de Villalobos 29. Ianuar. 1596. coram Domino Lita, & vide dicit cap. preced. n. 10. Nec valet lex 9. titulo 15. part. 1. quae contrarium vult.

Quamuis Doctor Sahagun. in d. cap. fin. numer. 62. reiciat hunc intellectum, dicens t non inconsideratum ex c. ex literis de iure patron. ubi erat verus Dominus, qui presentare possit, & nihilominus conductor presentat, & in presentatione verus D. non praesertur.

Sed facilis est responsio ad d. l. cap. ex literis, ibi enim ideo t presentat conductor, quia erat conductor ad longum tempus, seu potius emphyteuta, qui habet vtile Dominium, & sic ad eum transit ius patronatus, cum vniuersitate bonorum, ut Dd. ibi communiter intelligunt, post alios Lambert. 2. part. lib. 1. quest. 8. artic. 2. & ipsemet D. Sahagun ibi num. 88. & 61.

Vnde in conductorem t ad modicum non longum tempus non transit ius patronatus, seu presentandi, etiam cum vniuersitate bonorum, ut contra Cardin. & Abb. in d. l. cap. ex literis. docent Paul. de Castro consil. 57. Felin. in d. l. cap. cum Bertholdus, numero vigesimo nono. Pain. de off. & potest. Capituli sede vacante. 5. quest. 2. part. sub numero nono. Selua part. 2. qu. 10. Rochus verb. ipse vel n. quali. vigesima sexta, num. 57. & 58. Paul. de citandis, nona parte quali. 4. Lamb. d. artic. 2. Rebuffus de nominatio. q. 14. num. 122. alias 72. & questione decima prima, numer. 53. & 56. alias 21. & 23. Duaren. lib. 3. cap. 8. Greg. Lopez in l. nono, n. 15. part. 1. Bacca de decima tutori praesentanda. cap. 23. numero 32. Salcedo, ad Bernard. Diaz. regula 4. o. 12. annotatione. Gratian. regul. 341. numero 8. Espino de testam. gloss. quarta, numero 119. Carrotius de locato 5. part. Rubrica de iure patronatus. Ioannes Gutierrez de tutelis ter in parte cap. vigesimo nono, numero decimo sexto, & Zechus de benef. & pensio. cap. 12. numero 12.

Ex quibus id procedit, etiamsi aliter inter conductorem, t & Dominum, cautum, seu conuentum sit, quicquid dicit Zerola in praxi Episcopali 19. verb. ius patronatus, 8. dub. 18. & conducit dicit. Rota 709. part. 1. diuersor.

Vnde conuincitur t quod Rebuff. d. q. 14. numero 120. & 121. 12. alias 72. tenere videtur, quod in conductorem fructuum Episcopatus, transit etiam ius conferendi si specialiter licet ei concellum, licet non alias

lia. Sed reuera ius conferendi non potest concedi per viam contractus locationis, & alius concessio est fet Simonica & nulla, etiamsi ob illud fructus pluris non locarentur.

Id autem quod dictum est sequestrum posse conferre, intelligi debet data capacitate personae sequestrae, t qui clericus est, secus si laicus. Nam laici spiritualia tractare omnino prohibentur, cap. 2. de iudicio & cap. causam que de prescriptione cum alio. Ita probus in d. l. cap. nullus numero 5. Corraf. d. l. capit. 6. ad fin. & Zechus d. l. cap. 2. vers. sequestr. etiam.

14. **E**t ideo in presentatione, t probus ibi, vel sequestrat laicus presentare non possit.

Quod accipiendum t videtur, quando ius presentandi pertinet ad Ecclesiam, Praelaturam, Dignitatem, seu Beneficium sequestrata, & ita loquitur probus ibi, secus quando ad Castrum, seu Villam, vel alia bona temporalia sequestrata, seu quando ius patronatus laicale. sequestratur de per se, tunc enim possit laicus sequestrat presentare, ex quo ipsi ius patronatus est laicale.

Et quando laicus deputatur sequestrat, aliquid Praelaturae t Dignitatis, seu Beneficij, solum tunc referatur deputatus ad temporalia, &c.

15. **E**t de materia sequestr. ultra Dd. in d. cap. examinata, t in l. inter esse puto, de acquirenda possessione, & in titulo de sequestr. possess. vbi latissime D. Sahagun. & in Clement. 1. eodem titulo, videndi sunt Iacobus de Arenia Franc. Curtius, & Angel. Perus. in tractatu de sequestrat. & sequestris, qui habentur inter tract. affectu auonis, & de pignori. & nouissime Carrotius de sequestrato.

18. **E**t quod sequestrat voluntarius possideat, licet & rei depositus, t si depositus, nec laicus vero, id est, iudicis autoritate datus non possideat d. inter esse puto, quoniam sequestrat necessariam possessione non priuat, est communis sententia, quam tenent Bart. & alij in d. l. inter esse puto, & ibi Cumanus dicit comunem Cardin. num. 25. & Imola 6. in d. l. Clementina 3. Abbas 13. & Felin. 14. in d. l. cap. examinata, Curtius d. tract. de sequestrat. quasi. 20. num. 71. Guido Papa decis. 246. num. 6. & ibi ad hunc Grammatica decis. Neapolitana 51. num. 2. Calladorus decis. 14. super reg. n. 12. Mohed. decis. 14. de iustit. spoliat. Sarn. in regula de Annali. quasi. 46. & Mand. eadem regula 34. quasi. 43. numero 5. & 6. & Tiraquellus de iure constituti limitatione 17. an. 6. Gregorius Lopez in l. l. i. q. 3. art. 3. verb. por auentura, Corraf. d. c. 6. & libro 3. Miscell. cap. 2. Menochus de remedia remedio 3. n. 86. Granatus ad Veltrum d. lib. 7. cap. 2. n. 17. Rota decis. 46. part. 1. diuersorum, & 271. numero 1. part. 2. & dicit comunem Doctor Sahagun in ca. 19. part. 1. de sequestr. poss. numero 9. licet t ipse a numer. 8. varias sententias in hoc referat. Et tandem tenet ex sequestrat. recte facta, t ipsius actus naturae, semper possessionem in sequestrat transire, ut collator administrat, & seruet, quod etiam tenet Lambert. d. art. 3. & 4.

19. **P**ri. de sequestr. poss. numero 9. licet t ipse a numer. 8. varias sententias in hoc referat. Et tandem tenet ex sequestrat. recte facta, t ipsius actus naturae, semper possessionem in sequestrat transire, ut collator administrat, & seruet, quod etiam tenet Lambert. d. art. 3. & 4.

20. **S**ed si sequestratio Ecclesiae de qua contenditur non sit facta, & pendente lite, vasatio acciderit Beneficij, pertinentis ad collationem, vel presentationem eius Ecclesiae, dubium est, quis habeat tunc conferre, vel presentare.

21. **I**n quo P. Gregor. d. l. cap. 38. numero 19. inquit t vtunque litigantium conferre posse, illum aui-

tem ius habiturum, cui collatum est ab eo, qui in lite vicerit, nisi alter litigantium probaret se habuisse possessionem conferendi, & in possessione contulisset ante litem ex d. cap. ex literis, & cap. consuetudinis, de iure patronatus & cap. penultim. de causa possessionis.

Vetus tamen incendum est, quod aut litem mota t est super possessione, ita quod pendet questio, quis possideat, & tunc nullus coram poterit conferre, vel presentare, cap. 2. de in integrum restitutione: aut vero solum mouetur questio litem super proprietate, & tunc similiter nullus potest conferre, vel presentare, nisi ante litem motam, quis sit in possessione, possessor enim poterit conferre, vel presentare, quia existens in possessione re, lite pendente potest colligere fructus illius, cum non debeat quicquid ius possessionis lite pendente priuari, ea. t. vbi lite pendente. Lancellus de attentat. 2. parte cap. 4. declaratio. 4. Et continuans possessionem non attentat. Lancellus d. l. cap. 4. limitatione 1. Rota decis. 785. n. 3. parte 1. & decis. 17. ad fin. 2. parte diuersorum, ita post Anton. Abbas in d. l. cap. ex literis a num. 7. Rochus 3. verb. competens, 9. 23. a num. 52. Lancell. d. l. 4. in presentatione a num. 541. ad 555. & n. 593. & Greg. Lopez in l. 9. tit. 15. part. 2. de quo Lamb. 1. p. 2. lib. 9. art. 4.

Quamuis in casu de quo agimus scilicet, quando litem non est t principaliter super iure conferendi, seu presentandi, sed accessorie, & in consequentiam introducta, nempe super re, cui competit, & cui quodammodo est annexum ius conferendi, seu presentandi, puta quando aliquod Castrum, vel Villa habet ius presentandi, aut aliqua Ecclesia, seu Dignitas ius conferendi, seu presentandi, super quo Castrum, Villa, aut Ecclesia, seu Dignitas lic mota est, licet hoc, in numero 544. & 545. cum Rota decis. 1. de iure patronatus in vniuers. & Agidius de off. iud. seu 701. absolute tenet per dictam litem non impediri presentacionem, aut collationem.

At ego ideo esse existimo quoad hoc, motam esse litem super Castrum, seu Villa, aut Ecclesia, seu Dignitate, cui competit, seu est annexum ius presentandi, vel conferendi, ac motam esse principaliter super iure presentandi, vel conferendi. Nihil in iustitia factio principalis, etiam accessorium, & consecutum est litigium, ex regula accessorium, lib. 6. Rota decis. 6. part. 2. diuersorum, n. 7. & 8. in vna Calagurritana Beneficij de Ariola 14. Maij & 19. Nouemb. 1593. coram D. Giptio.

Tamen in dicto secundo casu, nempe quando mouetur t questio super proprietate, licet presentatio possessoris debet admitti, presentatio non debet institui, sed debet ipsa institutio differri in euentum causae, quia possessor si succumbat, teneatur restituere omnes fructus quos precepit a die motae litis, seu post litem contestatam. l. certum. C. de reuocatio. e. l. 2. C. de iustit. & iurium exceptio. Bart. in l. ex diuersorum, n. 9. ff. de rei venditione, & notatur in cap. graui de reuocatio. spoliat. & si institueretur presentatio lite pendente, non posset illum fructum restituere, quia legitime institutus, remoueri non debet. Ita cum Burzio Abbas 1. & Rochus supra, & videtur tenere Zerola in praxi Episcopali, d. prima parte, verbo ius patronatus §. illano. decimo sexto dubio.

Et quod institutio presentati a possessore t differenda sit in euentum causae, procedit sane secundum

dum ipsos, ita sentientes, etiam si lis non finitur infra tempus, datum ad presentandum, nec tunc poterit Episcopus libere providere quicquid dicit, Lambert. dicit. quæstione 3. articulo 4. numero tertio & ad finem.

17 Nec obstat textus in cap. quoniam i. in fin. & in cap. si vero, & in cap. eam te. cap. cum propter de iure patron. ubi habetur, quod si questio super iure patronatus infra tempus presentandi non terminatur, libere potest Episcopus providere, id enim procedit, quando propter litem penitentiam inter patronos, nullus potest valide presentare, secus vero, quando infra tempus datum ad presentandum, datur presentatio valida, ut in dicto casu quando lis mota est super proprietate tantum, & antea aliquis erat in possessione, tunc enim licet lis non finitur infra tempus datum ad presentandum, non debet auferri presentatio ius illi ad Beneficium questum.

18 Et ideo, quando est lis inter personas presentatas in tempore non currit quadrimestre, seu semestris, ut possit esse locus devolutioni, Lapis allegatione 78. ad secundam questionem ubi Mandos. litera X. inquit, quod cum Lapis non habeat contradictorem, & sit maxime autoritatis, ad hac eius opinione recedi non debet, &c.

19 Quod procedit, etiam si lis, sit ex vi iuris patronatus, seu presentandi. Nam non debet auferri ius questum presentato, si forte cum presentans habet ius presentandi, nec est statutum tempus, ad institutum, sed ad presentatorem faciendam, quæ supponitur in tempore facta, & ita servatur.

Quidquid dicit Lambert. 2. par. 2. lib. quest. 1. art. 9. 8. casu nu. 17. & Rotæ in vna de Derton. iuris patronatus 8. Febr. 1599. & 10. Ian. & 19. Febr. 1600. coram D. Penna, ut in sequenti dicit. 19. Februarij 1600.

19 Vtraque parte informante dubitavi, an esset vel non esset recedendum a decisio in hac causa sub die 8. Februarij. 1599. & sub die 10. Ian. 1600. & Roia in decis. possidendum censuit per doctrinam Pauli de Leazaris, quem refert, & sequitur Zabarella in Clementina pluribus. 8. quibus numer. 1. question. 1. de iure patron. & Lambert. de iure patron. lib. 2. par. 1. question. 1. artic. 9. ubi late isti Doctores & alij discutendo hanc materiam distinxerunt plures casus, ex quibus Roia aliquot ad hanc causam pertinentes pro intelligentia veritatis, & Accensione dubij propositi consideravit. Primum est, quando non consistat de iure patronatus, nec presentandus esse patronus, quo casu non obstante contradictione presentatorum patronorum, Episcopus poterit Ecclesiam ordinare, quod maxime procedit, si in precedendis vacationibus Episcopus providerit de talibus beneficio, tanquam de libero. Nam tunc eo iterum vacante nullo, nec sine litem, nec semestris, vel quadrimestris expectato, debet Episcopus procedere ad illius collationem Paul. de L. 2. r. 3. & Zabarella in d. Clementina pluribus. 8. quibus quest. 1. num. 1. versiculo secundo casu. Lambert. d. artic. 9. nu. 11. vers. tertius est casus, ubi allegat Anclor. Anclon & alios idem referens. Sed iste non erat casus noster. In quo ius patronatus presupponitur. Alter casus est quando dubitatur an Beneficium sit de iure patronatus, quo casu Zabarella presentatio loco, utique tertio casu dicebat, quod quando patroni litigant de iure patronatus, vel de possessione iuris patronatus, Episcopus debet expectare laicos per quatuor menses, & clericos, etiam si litigent cum laico, per sex menses, supra quos debet causa finire, alias si lapsus Episcopus ordinabit Ec-

clesiam sine fraudibus concinentes, c. si vero cap. Cui propter, & cap. quoniam, in fine de iure patron. additque ibidem Zabarella, hanc esse causam specialem, in quo contra impedimentum currit tempus. Tertius casus est quando patroni litigant de presentatone, ex vi iuris presentandi, & tunc idem dicendum est, quia expectari debent viginti ad quatuor, vel sex menses. Quartus casus est quando patroni litigant ratione præsentiæ, sive ratione formæ presentatōis, & tunc ab lapsum temporis non paratur eis presentandi, quia si quod impetuerit eum cap. cum Bertholdus, de re iudicata, quia si aliter d. error per arctur via fraudibus, quod esse non debet, tunc enim hoc tempus statuitur ad presentandum, non autem ad institutum, alio die terminari fieri potest, Zabarella presentatio loco, quem citari committere sequuntur. Quintus casus est quando, vel consistat de iure patronatus, vel illud præsappatur, ut in casu propositis, in quo non renovatur in dubium, & tunc lite pendente super presentatōne facta ante lapsum tempus semestris, si presentantes sunt clerici, vel quadrimestris si sunt laici, non debet Episcopus ordinare, aut alteri conferre Beneficium, sed stare debet matori parti, & omni ex ipsis consideranda merita presentatorum, quia non est lite inter patronos ex vi iuris patronatus, cum omnes fateantur presentantes esse patronos, sed lis est inter ipsos super forma presentatōis, & tunc non est locus devolutioni, ubi Zabarella loco citato, Lambert. supra n. 29. vers. septimus est casus. Denique sextus casus considerabatur quando est lis inter presentatos in tempore, presentantes solam presentatōnem de uno quoque factam esse attendendam, & tunc casu non erat locus devolutioni, ubi lapsum tempus ad presentandum, quia dispositio texti in c. quoniam de patron. inducens devolutionem, quando est lis inter patronos tanquam rigorosa, & exorbitans, non extenditur ad licentiam presentatos, hinc illa in c. cum vos de officio ordin. n. 7. vers. nec obstat. ubi laam. Andr. n. 2. vers. vide iura. Andr. de Burio n. 7. vers. iura ergo. Rochus verb. honorificum. quest. vigesima quarta numero 54. Lapis allegat. 78. numero decimo quinto, vers. non obstat, & numero 16. vers. item non debet. Multa ex prædictis suadebant standum in decisio. Nam in presentis, nec suspensus, nec quasi possessio iuris presentandi renovabatur in dubium, & propterea non cesset locus devolutioni, & presentum, quia instrumta iam causam renuit Ordinarius expedire, ut devolutioni fieret locus, ad Zabarella, & alios in contrarium allegatos in capitulo cum vos de officio ordinarij placerent responsiones date in decisioe in hac causa facta die 10. Ian. 1600. ubi per similem distinctionem casuum, sunt difficultas sublatæ.

In casu vero collationis post litem super proprietate motam, facta ab eo, qui antea erat in quasi possessione contendendi bona fide, non videtur profusus remouendus, etiam si postea collator succumbat in proprietate, cum per tale collationem acceptatam, profusus acquirat ius in re in Beneficio ceteri sibi absque, & cap. penultima, de Præbend. in 6. iuncta l. qui sit. §. si ff. de iuris, & gloss. penultima in d. leg. 2. c. de fructibus et litium expensis, & ibi Bartol. n. 52. in d. leg. & ex diversis, in 9. ubi habetur, quod bonæ fidei possessor facit fructus suos etiam post litem contestatam, quævis eius sit restitutus sit succumbat, & fuit dictum in Salamantia fructuum de anno 1591. coram D. Pamphilio infra adducta in parte, cap. ultimo 8. sub. num. 242. Nam fructus collationis legitime factæ, restitui non potest ex dictis, & consequenter lite pro viuis poterit statim capere, posside-

possessionem Beneficij, quæ est sequela collationis, ad Lancell. sup. num. 624.

32 Sed & Innocentius in d. cap. consultationibus, & in princ. Cardinal. in d. cap. ex litteris, questione ultima, & Baldus in libro 2. Cod. de seruit. & aqua numer. 81. tenent, quod pendente lite super proprietate, potest etiam fieri presentatio, & institutio, quod etiam videtur tenere Lancellotus supra numero 622. 623. & 624. & Menoch. consilio 90. in fin. libro 1. & videtur probabilis, & praxi conformis. Nam cum presentatio sit facta legitime, attentio presentati statuta a possessore bonæ fidei, qui facit fructus suos, debet sequi institutio, nec est habendum in consideratione, quod non possit illum fructum restituere si condemnaretur, & illa dilatio institutionis, vergeret in magnum damnum Ecclesie, & hanc sententiam approbat d. lex parte nona titulo decimo quinto parte 1. & ibi, Gregorius Lopez glossa ultima.

Et videtur tenere Congregatio Concilij, & ut sequenti declaratione. Congregatio censuit, debere Episcopum admittere examen eius, qui est presentatus a patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio controversatur coram eodem Episcopo facta tamen per Episcopum presentatorem de iuribus suis, & sine eorum fraudicio, vel committere alteri Episcopo viciniorum.

CAP. VII.

De capitulo sede vacante,

SVMMARIA.

DE Capitulo sede vacante an possit Beneficia conferre & ex eorum collatione succedat, numero primo.

Quantum aliqui dicant, Capitulum sede vacante solum succedere in his, quæ sunt iustitia, & necessitas, &c. & alij dicant succedere quoad ea tantum, quæ in iure reperitur expressa, & non alia, tamen verum est, regulam esse quod Capitulum sede vacante fungitur vice Episcopi, vel alias quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, exceptis casibus in iure expressis, à num. 2.

De officio & potestate Capituli sede vacante, qui sunt videndi, n. 5.

Pro iurisdictione exercenda hodie ex Concilio Trident. tenetur Capitulum sede vacante creare Vicarium infra octo dies qui saltem in iure Canonico sit Doctor, vel Licentiatu, vel alias quantum fieri poterit idoneus, alias ad Metropolitanum deputato huiusmodi denoluitur, n. 6.

Capitulum quod infra octo dies Vicarium non constituit, potest reingra. morari propter, n. 7.

An Episcopus teneatur, etiam & cogi possit constituere Vicarium, remissive, num. 8. Vicarius Capituli sede vacante debet esse Doctor, vel Licentiatu, alias deputatio est nulla, & denoluitur ad Metropolitanum, numero 9. & censuit Sacra Congregatio Concilij in declarationibus adductis, num. 10. & 11. quod male servatur in Ecclesia huius Regni, numero 14.

Eligendi sunt Doctores, vel Licentiatu, in Vicarius Capituli sede vacante, si in capitulo ad sint, alias sufficit, quod unus eligatur, qui sit quantum fieri poterit idoneus, si tamen ad esse aliquis iuris Canonici peritus, & idoneus licet non graduatus, debet esse, &c. num. 12. & 13.

Non potest fieri (quod in quadam Ecclesia huius Regni fieri dicitur) nempe per singulos duos menses eligere duos Vicarios de Capitulo, unum graduatum qui exercet officium, & alium non graduatum, qui non exercet, accipit tamen medietatem emolumentorum officij, id enim est Simonia & contra a titulum. Ne Prelati vires suæ in num. 15. sicut etiam est Simonia & contra dicitur titulum conuenire Canonice, quod quicumque eorum eligatur in Vicarium, teneatur dividere cum alio salario, & emolumenta officij, &c. unde prædictæ electiones tanquam Simoniae sunt, nulla, &c. num. 16.

Vicarius Episcopi non debet necessario esse Doctor, vel graduatus, licet Episcopus teneatur idoneum & literatum Vicarium constituere. Et graviter peccant Episcopi qui aliquando constituunt Vicarios Theologos, seu alias ad officium inepotenter, quæ ad restitutionem damnorum, & propinarum, &c. ipsi etiam qui acceptant officium ad quod sunt inepti, à num. 17.

Nec etiam Vicarius Capituli Ecclesie collegiatae sede vacante prelati, qui ordinarium, & quasi Episcopalem iurisdictionem habet, necessario debet esse Doctor, aut Licentiatu, n. 20. ubi ponitur declaratio S. Congregationis.

In electione Vicarii Capituli, non requiritur forma Capituli quia propter de electione, nec decreti Concilij, sess. 25. de regularibus cap. 6. contra Fuscum dubitantem, n. 21. & 22. ubi ponitur declaratio S. Congregationis.

Super d. c. 16. Concilij sess. 24. de reform. ponuntur aliqua declarationes S. Congregationis, quæ sunt notandæ, n. 23. & alia remissive, n. 24.

Capitulum sede vacante non potest in aliquo se intrromittere circa administrationem iurisdictionis, seu sibi aliquid reservare, sed debet totam libere Vicario relinquere, licet antea possit dare ei potestatem restrictam & limitatam, n. 25. nec potest unam causam alteri delegare, n. 26.

Ex hoc videtur procedere illa declaratio qua ait, Capitulum (in quod secundum veritatem sententiam transiit indistincte ius visitandi) non posse eligere visitatorem ad visitandum Diocesim, alioque Vicario, vult enim quod si opus fuerit visitatore, Vicarius enim constituitur, sed non videtur receptum in Hispania, num. 27.

In Vicarium electum à capitulo sede vacante, eo ipso transit tota iurisdictione Capituli competens, nec est necessarium speciale mandatum quoad ea quæ sine eo in Vicarium Episcopi non transierunt, n. 18. Quamvis antea, in enim non transierit maior potestas, quam in Vicarium Episcopi, n. 29.

Si tamen de facto capitulum dei vicario, si electo, limitatum mandatum, reservando sibi aliquas non videtur posse exercere potestatem in illis, quæ sibi Capitulum reservavit, cum Vicarius non habeat aliunde iurisdictionem, nisi ab ipso cap. n. 30. Quamvis V. Golinus videatur sentire contrarium, n. 31. quem impugnat Suarez velatus, num. 32. & 33.

Metropolitanus tamen ad quem denoluitur deputatio vicarij, ubi negligentiam Capituli, possit illi dare iurisdictionem, & potestatem, in illis quæ capitulum sibi reservavit, num. 34.

An capitulum sede vacante possit plures vicarios constituere, à num. 35. resoluitur posse, sicut potest Episcopus.